

DE

61 2164

DEM

DEM

5 DEM
2 DEM
4 DEM

odsev odseva

**Puške ne
bomo vrgli
v koruzo**

**Ana Pesar
Jeni: Petje
je čudovit
blagoslov**

**Opeko smo
delali sami**

**Silvo Habat:
Otroci me vežejo
na motociklizem**

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 738-980

AS
DOMŽALE

AVTO SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 1, 1230 Domžale, tel.: 061 716 1111

Nova in rabljena vozila
po ugodnih cenah!
Tudi na kredit!

AVTOKLEPARSTVO • RAVNALNA MIZA
AVTOLIČARSTVO • AVTOPRALNICA

Ciril Kosnač
Mengeška c. 81, TRZIN, tel.: 061 787 176

MOŠKO FRIZERSTVO

OB PETNAJSELETNICI DELOVANJA
POZDRAVLJA STRANKE IN SE PRIPOROČA

fotostudio
ACO MAJHENIČ s.p.

Ljubljanska 91, 1230 Domžale
tel./fax: 061 721-057

- atelje za portretno in amatersko fotografijo
- ekspers color in č.b. laboratorij
- povečave in uokvirjanje fotografij
- foto reportaže
- fotografiranje za prospekte
- foto trgovina

TUDI JESENI BO VROČE

...vabi k učenju, kolone
 v času, ko je treba v službo
 i dalje in zelo počasne, v
 albumih pa še živijo
 veselih doživetij iz po-
 nami. Vsak ima svojo
 večini žal, da je čas
 brezdolja - čeprav je bilo
 o, kot smo pričakovali, že
 opazovati in živeli, pa
 hudo svoje čare in lepote!
 jeno za Trzin, tako kot je to
 čas sadov in da bodo
 vsaj nekatere od obljub
 i, ki smo pisali v prejšnjih
 i so vsi, ki so za kaj pristo-
 izrabljali za počitek in
 kar smo napovedovali
 - semafor za OIC,
 : ulke, hodnik ob Mengeški
 i in še marsikaj drugega, ni
 u, narejenega prav nič.
 da ni v pisarnah naredili
 ie pripravljalnih korakov,
 uđjo, da temu lahko
 le, ko vidimo, da je res kaj
 y besede so nas že pre-
 : na ledi.
 a časopisa, so nas z
 : da ne ustrezamo njihovim
 i nam finančno pomagali,

prejšnja leta pa so lahko iz istega naslova financirali podobna ali pa še slabša glasila. Zanima nas, kam so letos namenili denar?! Žal smo še vedno v občini Domžale, ki še naprej rada pobira denar iz Trzina, pri vračanju pa je precej mačehovska. Na KS so nam zeleno luč za izhajanje podaljšali do konca leta, potem pa bomo spet tehljali potrebnost Odseva v Trzinu. Iz radovednosti smo že v tej številki o tem naredili anketo. Poskusili bomo čas, ki nam je na razpolago, kar najbolje izkoristili in vas obveščali o vsem, kar bi želeli vedeti, pa niste. V Trzinu je toliko zanimivih tem, da nam gradiva za

pisanje nikakor ne more zmanjkali. Tokrat smo se spel nekoliko bolj posvetili temam iz preteklosti Trzina, predstavljamo nekaj zanimivih sokrajanov, poskušali pa smo tudi zajeti popočitniško vzdušje v našem kraju.

Uredništvo se počasi krepi, manj uspešni pa smo pri zbiranju denarja, ki je pogoj za naše izhajanje. Vsi pravijo, da bo oktobra boljše in mi v to sveto verjameмо. Vsekakor pa iz vzdušja, ki ga je čutili na krajevni skupnosti, lahko napovemo, da bo tudi jeseni vroče.

Urednik

OBVESTILO VSEM ČLANOM AMZS - AMD MENGEŠ Z OBMOČJA KS TRZIN

AMZS

Prosimo vse člane AMZS - AMD Mengeš, da nam pošljejo sedanje prave naslove (v kolikor tega še niste uredili), zaradi ažuriranja računalniške evidence. Minilo je že precej časa od preimenovanja nekaterih ulic v KS Trzin, vendar je še precej članov AMZS, ki imajo članske dokumente z navedbo starega naslova, poleg tega je Trzin medtem dobil tudi svojo pošto. Da člani ob urejanju eventuelnih potovanj v tujino ali ob slučajni nezgodi v domovini ne bi imeli problemov, vas prosimo, da prave podatke sporočite v AMD Mengeš, Trdinov trg 14. Podatke pošlite na dopisnici ali pa nam jih sporočite po telefonu 739 - 621 v času uradnih ur (sreda, četrtek - od 16. do 18. ure). Na ta način boste MOTO REVILJO in drugo pošto dobivali bolj zanesljivo. Vse, ki še niste naši člani, vas vabimo, da postanete. Ugodnosti za člane so vabljive. Še naprej vam želimo SREČNO vožnjo!

Predsednik AMD Mengeš: Ivan Ošep

IZ VSEBINE:

KAKO NAJ BI RESILI PROBLEM OSKRBE Z VODO	5
NEKAJ VEČ UPANJA ZA ZAČETEK GRADNJE OBVOZNIČE	6
ZAKAJ TAKO?	8
TRZIN SE NE BO VEČ KAJ DOSTI ŠIRIL	10
NAJSTAREJŠA KRAJANKA TRZINA - ANA BENDA	14
MLADINSKI PLANINSKI TABOR TRENTA '97	18
TABOR OEAV. JUGEND V WEISSBACHU PRI LOFERJU	20
STRELSKA DRUŽINA BIRING TRZIN RAZVESELJUJE	24
ANTON ŠKREPL 6. NA EVROPSKEM PRVENSTVU JEKLENIH MOŽ	25
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	28

Slika na naslovnici:

Veselo v šolo

(foto: Mojca)

Kdor gre slepo za drugimi,
 ne pride nikamor,
 ne najde ničesar
 pa tudi ničesar ne išče.

(M. de Montagne)

Republike Slovenije št.
 - prava med proiz-
 tatilne številke 3.
 prava la proizvodov.

PUŠKE NE BOMO VRGLI V KORUZO

Urednik mi je naročil, naj napišem članek za septembrsko številko. Ko mi je razlagal, o čem naj pišem, sem bil v zadregi. Saj rad *nakladam*, vendar ne o resnih stvareh. Tako sem sklenil, da se ozrem malo nazaj; kako je pravzaprav do vsega prišlo.

Vsi po vrsti smo govorili, da tako ne more več naprej. Trzin zasluži kaj boljšega kot samo spanje v spalnem naselju, mimo nas pa se razvija cona, katere podoba je le malokateremu po godu; za same ljudi pa je bore malo storjenega.

Krščanski demokrati smo se zbrali in se dogovorili, da sestavimo kandidatsko listo za člane Sveta KS iz ljudi, za katere ni nujno, da so člani SKD, da so le dobri in delavni. In tako ste nas od desetih predlaganih izvolili kar osem, kar je v polrdilo pravilno odločitev našega odbora. V Svetu KS sta poleg omenjenih še dva člana DS in en član SLS. Pa pri svojem delu kar nič ne gledamo na strankarsko pripadnost, da bi le v čim večji meri zadovoljili potrebe ljudi in reševali skupne probleme.

Deja smo se lotili zagnano, kot se za nepoklicne politike spodobi. Kmalu pa smo spoznali, da je zelo malo odvisno od nas in da se o vsem odloča na Občini, kjer avtoritativno vladajo in se kaj malo menijo za želje krajanov Trzina. Tako se bolj ubadamo s prepričevanjem posameznikov na Občini, kot da bi delali bolj produktivno. O tem smo že na široko pisali in bomo še. Trenutno je vprašanje oskrbe s plinom v mirovanju, zato pa so na programu bolj vroče teme, kot je pozidava T-3 Cenler, semafor v poslovni coni, povezava posameznih delov Trzina, varnost otrok pri hoji v šolo, športno igrišče... Povsod se spopadamo z nemajhnimi težavami. Vsak pričakuje, da bo KS naredila svoje, ta pa nima nobenih priložnosti in se iz meseca v mesec ukvarja s finančnimi težavami.

Pa vendar:

Nekaj se premika, čeprav prepočasni!

- "Ležeči policaji" - ležajo (na Mikarjevci, Kidričevci, Za Hribom), radi bi jih kar po celem Trzinu; najbolj se hudujejo prebivalci preostalega dela Kidričeve, pa Jemčeve, ulice Kamniškega bataljona, pa prebivalci *obvoznice* pri vrtcu in najboljše bi bilo, da jih položimo kar po celem naselju!
- Z napovedanimi deli na Jemčevi in hčniku za pešce na Mengeški še niso pričeli, čeprav smo jih napovedovali že za junij. Ponavljajo se vsakoletna praksa, da se mnogo obljublja, stori pa bistveno manj in še to v nekaj jesenskih in zimskih mesecih.
- Z obnovo kanalizacije v naselju Mlake očitno tudi letos ne bo nič in bomo morali počakati kar na svojo občino, enako je s povezavo s Poslovnim centrom.
- Semafor so pričeli delati, tako da so potolžili najbolj zagrete, vendar zadeva kar "dobro" stoji.
- Edino, kjer je dobro, da smo počasni, je ureditev CATV. Tu je prišlo do bistvenega preobrata. V kolikor bo Svet KS odločil, da bomo imeli lastno sprejemno postajo, bomo po novem poleg ostalih sprejemali tudi tri programe TVS in HTV kar neposredno preko satelita Eutel, ki so ga le dni izstrelili v Francoski Gvajani s satelitom Hot Bird. Sprejem bo možen celo v digitalni tehniki. Sicer pa že imamo idejni projekt in grobi izračun.

Ne mislim naštevati vsega, kar smo in česa nismo storili, saj vas o tem redno seznanjajo novinarji Odseva. Poudaril bi, da smo se vsi člani Sveta, posebno pa še posamezni člani komisij, trudili, da bi storili čim več za dobro kraja. Tako bomo nadaljevali, pričakujemo pa še pobude in želje krajanov, ki jih lahko posredujejo neposredno na KS ali pa preko časopisa Odsev, za katerega lahko Irčim, da je ponovna obuditev uspeha in da se je močno "prijel" pri krajanj. O samostojni občini Trzin pa le to: (g. Miro Štebe me je posebej opozoril, da moram ljudi o tem obvestiti krajanje). Pravočasno smo predali DZ obsežen Elaborat (26 strani in 5 prilog), sedaj je pač stvar v rokah poslancev. V kolikor ne bomo prišli v prvi krog, bo formalni

razlog za to samo premajhno število prebivalcev. Če bodo drugi, z manj kot 5000 prebivalcev, postali samostojne občine, kar je precej verjetno, imamo še možnost priloge na Ustavno sodišče, kar bomo tudi storili. Obstaja še nekaj variant, o katerih pa bomo pisali kdaj drugič. Sicer pa je predsednik OS g. dr. Miha Brejc uvrstil našo zahtevo za izločitev iz Občine Domžale na dnevni red seje, ki bo 17. septembra. V kolikor OS podpre zahtevo, bomo imeli v naprej mnogo lažje delo. Če vse našleto ne uspe, se bomo naprej držali sklepa Sveta KS z zadnje seje pred počitnicami, da z aktivnostmi nadaljujemo, dokler ne postanemo samostojna občina.

Naj bo dovolj za to številko; o drugih zadevah pa prihodnjik.

Tone Ipavec

Foto: Miro

KAKO NAJ BI REŠILI PROBLEM OSKRBE Z VODO

V prejšnji številki Odseva smo pisali, kako Trzin oskrbujejo z vodo. Zdaj smo prejeli bolj natančne podatke o tem, kakšna je poraba vode v obrtno industrijski coni in kako se na občini pripravljajo, da bi problem pomanjkanja vode rešili. Verjetno je večina Trzincev že slišala, da je v OIC največji porabnik vode Periteks, kar malo pa smo bili presenečeni, ko smo preučevali podatke o porabi vode v coni za obdobje od 20.12.1996 do 26.5.1997. V tem obdobju so v OIC porabili 57.996 kubičnih metrov (m³) vode. Pri tem je zanimivo, da so na števih odčitali porabo 50.353 m³ vode, torej se je v tem obdobju nekam izgubilo kar 7.643 m³ vode, kar je 13,18 % celotne količine.

V omenjenem obdobju je Periteks porabil 35.291 m³ vode, vsi ostali porabniki v OIC pa 15.062 m³. Deset največjih porabnikov vode, poleg Periteksa, porabi 6.886 m³ vode oz. 45,72 % ostale porabljene vode. Periteksu po porabi vode sledi pekarna Pečjak, ki je v obravnavanem obdobju porabila 1.824 m³ vode, sledi Elba s 1.045 m³, Marketing 909 m³, Kimi d.o.o. 826 m³ nato pa Rival Trade, GO Gorica, Repše Marjan, Stenko d.o.o. in drugi.

Obstoječe vodovodno omrežje so uredili v okviru prvotne komunalne ureditve OIC.

Omrežje z debelino glavnih cevi 100 mm je zadoščalo za prvotno predvideno porabo vode (3 litre/s) ter za ustrezno požarno varnost. S širivijo cone in s prihodom Periteksa pa se je poraba vode precej povečala, tako da zdaj, po uradnih podatkih, znaša 13 litrov/s, neuradno pa še več. S tem je celotno vodovodno omrežje na meji zagotavljanja normalne oskrbe z vodo, požarne varnosti pa dejansko ni možno več zagotavljati.

Hidravlični izračun, ki ga je leta 1995 opravil Hidroinženiring je pokazal, da bi morali za dovod vseh možnih količin vode in za zagotavljanje požarne varnosti povečati dovodni cevovod od omrežja v Trzinu do OIC in delno povečati dimenzije vodovodnih cevovodov na območju cone. Projekt dovodnega cevovoda, katerega cev naj bi imela premer 250 mm, so obdelali v sklopu načrtov za prestavitve komunalnih naprav zaradi gradnje štiripasovne magistralne ceste M 10, pripravili pa so tudi projekt za ojačitev vodovodnega cevovoda na območju OIC. Projekt predvideva, da bi sedanjemu cevovodu dodali novega in s tem okrepili oskrbo naselja z vodo.

Obstoječi cevovod bo služil namenu še naprej, nov cevovod pa naj bi obsoječe omrežje le ojačal. Na obstoječi vodovod bi bili še naprej priključeni vsi sedanji porabniki vode, na njem pa bi ostala tudi celotna hidrantna

mreža. Vzporedni cevovod debeline 150 mm bo služil le za dodatno napajanje obstoječega sistema, na vozliščih pa bo povezan z obstoječim omrežjem.

Kol nam je zardil podžupan Simon Mavsar, so na občini odločeni, da bodo še letos izvedli sanacijo vodovodnega omrežja v Trzinu do ločke, ko bo možno omrežje priključiti na primarne vode, ki jih bodo morali urediti ob rekonstrukciji M 10. Pripravljeno pa naj bi imeli tudi možnost, da bi glavni dovod razšili tudi, če ne bi prišlo do gradnje obvoznice. Tehnično in tehnološko sanacija vodovoda zdaj naj ne bi bila več odprto vprašanje. Viri vode zadoščajo za normalno porabo, v projektu pa so predvideli tudi možnost nadaljnega razvoja OIC.

Z večjimi porabniki vode se že pogovarjajo o soinvestitorskih deležih pri posodabljanju vodovodnega omrežja. Na la način naj bi zbrali potrebna sredstva, ki jih ocenjujejo na več kot 20 mio SIT.

Zdaj so v času pridobivanja dovoljenj, tik pred pripravo pa je tudi razpis za izvajalca del. Sanacija vodovodnega omrežja naj bi torej letos stekla, saj se zavedajo razsežnosti problematike, ki že onemogoča nadaljnji razvoj cone.

Miro Štebe

NA KRATKO

JEMČEVA ULICA ŠE ČAKA

S sanacijo Jemčeve ulice bi morali začeti že lani. Za obnovo prvega dela (približno 150 m) so že sklenili pogodbo v vrednosti 5.916.443 SIT z gradbeništvom Čamil Ajba. Ker se je zapletalo pri soglasjih, z deli še niso začeli. Julija so soglasja dobili, tako da zdaj čakajo na gradbeno dovoljenje. Dela naj bi stekla takoj, ko bodo dobili vsa potrebna dovoljenja. Napovedujejo, da se bo to zgodilo v drugi polovici tega meseca.

Del obnove Jemčeve ceste (približno 200 m) pa so uvrstili med letošnje naložbe, za izvajalca pa so izbrali Cestno podjetje Ljubljana. Dela naj bi stekla vzporedno s prvo fazo, ko bodo zanjo pridobili gradbeno dovoljenje. Javno razsvetljavo ob Jemčevi cesti naj bi po dogovoru s KS posodobili s posodabljanjem ulice, saj je to bolj

KDAJ POVEZAVA MED OIC IN OSTALIM TRZINOM

Podžupan Simon Mavsar nam je zardil, da bodo za povezovalno cesto med obema deloma naselja poskrbeli hkrati z rekonstrukcijo M 10. Sprejeli so že začetni načrt tistega območja (T 12) in sestavni del tega načrta je tudi povezovalna cesta. Še letos bodo pripravili projekt in pridobili soglasja lastnikov, saj za te postopke sredstva iz proračuna zadostujejo, drugo leto pa naj bi povezovalno cesto tudi zgradili.

JE PIRAMIDA PONESREČEN POSKUS?

To se sprašujejo lastniki Irzinske piramide, ki še vedno ni zasedena in prodana. Dve nadstropji sta pravzaprav še prazni. Da je šlo za ponesrečen poskus, so prepričani zaposleni v spodnji prilični etaži piramide, saj

imajo velike težave s temperaturo v svojih prostorih. Poleti in sploh ob sončnih dnevih se temperatura v višjih nadstropjih piramide dvigne nad 46° C, kljub temu, da naj bi bil v stavbi edinsliven način kroženja zraka in ohlajevanja. V višjih nadstropjih se delovanje hladilnih naprav nikakor ne zazna, zelo dobro pa jih občutijo v prtiličju. Zaposlene uslužbenke, še zlasti liste v Ljubljanski banki, so imele tudi v polnih mesecih do konca odprte radiatorje, oblačiti pa so se morale v toplejša oblačila in si nalikati nogavice. Dekleta si zaslužijo vse priznanje, morda tudi kakšen dodatek na pogoje dela, tisti, ki so piramido zakuhali, pa pravijo, da bi hladilni in ogrevalni sistem pravilno deloval šele, če bi bila vsa piramida zasedena in bi klimo povsod pravilno naravnali. Mogoče to drži, nikoli pa se ne ve, če ne gre tudi pri tem za teoretični izračun, ki bi v praksi zakuhal.

NEKAJ VEČ UPANJA ZA ZAČETEK GRADNJE OBVOZNIČE

Večina Trzinčev z nestrpnostjo pričakuje začetek gradnje cestne obvoznice našega kraja, saj se bomo tako rešili neskončnih počasnih kolon jeklenih konjčkov, tveganju pri vključevanju v promet ali pri zavijanju domov, oblakov strupenih izpušnih plinov, hkrati pa naj bi z njo tudi dokončno uredili kanalizacijo v novem naselju, dobili naj bi zadostne količine vode v vodovodno omrežje, naselje pa naj bi tudi zaživelo v drugačnem ritmu.

Za podrobnejše podatke smo zaprosili podžupana domžalske občine Simona Mavsarja, ki je tudi zadolžen za urejanje te problematike. V pisnem odgovoru nam je zagotovil, da bodo triletna prizadevanja, kot kaže, le obrodila sadove:

V sredo, 3. septembra, so se predstavniki občine in Ljubljani sestali z ministrom za promet in zveze Bergauerjem, državnim sekretarjem na ministrstvu za okolje in prostor Pregljem ter direktorjem Direkcije RS-a za ceste Šajno, ki so jih spremljali sodelavci, zadolženi za projekt avtoceste skozi našo občino in rekonstrukcijo magistralne M 10 na odseku Depala vas - Črnuče. Na sestanku so tako rekoč iz prve roke izvedeli, kako in kako dolgo naj bi potekala gradnja obvoznice.

Čprav niso razrešene vse težave s pridobivanjem zemljišč, kar vpliva tudi na pogajanja s predstavniki ministrstva za promet in zveze ter Direkcije RS-a za ceste, so neprestana prizadevanja in trmasto vztrajanje le premaknila stvar z mrtve točke.

Razpis za izvajalce že opravili

Na začetku leta je DRSC opravila mednarodni javni razpis za ugotavljanje ustreznosti posameznih izvajalcev za rekonstrukcijo magistralne. S ponudbami se je odzvalo šest izvajalcev - pet domačih in en iz tujine in na direkciji zdaj že preverjajo zbrane vloge. Ugotavljajo, da izvajalska plat realizacije projekta ni problematična - izvajalca bo investitor (to je DRSC oz. Republika Slovenija) lahko dobil, prav tako pa tudi izvajalci zagotavljajo, da bodo v razpisnem roku - to je v 14 mesecih, lahko opravili rekonstrukcijo.

Pričakujejo, da bodo v drugi polovici oktobra, kot je bilo dogovorjeno, podpisali pogodbo z izbranim izvajalcem. Po podpisu pogodbe naj bi na terenu takoj začeli z delom, kar pa bo odvisno tudi od sposobnosti pridobitve gradbenega dovoljenja. Pogodba bo predvidela postopno urejanje obvoznice. Dela bodo lahko najprej začeli

le na približno enem kilometru celotne trase (vsa je dolga 4 km), od meje z ljubljansko občino proti Trzinu.

Hitrejše pridobivanje zemljišč

Načrtujejo, da bosta vzporedno potekala dva procesa. Na eni strani naj bi že gradili, po drugi strani pa bi še naprej potekali postopki pridobivanja potrebnih zemljišč.

Slednja naloga bo morala vsekakor slediti določenim rokom iz pogodbe z izvajalcem. Takšen vzporeden lok opravil bo mogoč zaradi svežnja nove zaščitne zakonodaje, ki ga je pred počitnicami sprejel Državni zbor RS. V okviru tega svežnja zakonodaje je investitor dobil nekatere pravne vzvode, ki omogočajo hitrejšo pridobitev potrebnih zemljišč. To med drugim pomeni tudi možnost razlastitve posameznih zemljiških parcel. Po nestetih pogovorih, usklajevanjih in lako rekoč moledovanjih, po tožbah na Ustavem in Vrhovem sodišču so stvari pripeljane do meje, ko so potrebni tudi bolj drastični ukrepi. Kot je zapisal Simon Mavsar, zdaj na občini menijo, da zaustavitev izvedbe investicije skoraj ni več mogoča.

V predlogu letošnjega državnega proračuna je za rekonstrukcijo M 10 predlaganih 295 mio SIT. Želeli so sicer približno 800 mio SIT, vendar tega zaradi omejenosti sredstev ni bilo mogoče doseči. Omenjeni znesek je med postavkami, ki so navedene v cestnem delu predlaganega proračuna - poleg naložbe v obvoznico Maribora in železniški nadvoz na Ptuj, med najvišjimi. Vrednosti vseh treh omenjenih investicij se gibljejo okrog 300 mio SIT. Kljub manjšemu znesku pa to ne bo vplivalo na potek del na terenu, saj bo po začetku potrebno več sredstev zagotoviti v državnem proračunu za leto 1998, financiranje pa se bo zavleklo še v leto 1999. S koncem leta 1998 bo potekel tudi rok za porabo sredstev Evropske banke za obnovo in razvoj, ki so v pogodbi med našo državo in EBRD namenjena izključno sanaciji M 10 pri Trzinu. Prizadevajo si, da bi lovili rok žrparja kreditnih sredstev EBRD-ja, proračunska zagotovila pa tudi omogočajo normalno dinamiko plačevanja opravljenih del, ki bodo morala biti končana v 14 mesecih. Skušali bodo pospešeno pridobivati zemljišča in s tem izvajalcu lažjo omogočiti pogoje za nemoteno delo.

Za občino ugoden sporazum

V pisni obliki je že pripravljen sporazum o sofinanciranju rekonstrukcije magistralne ki ga bosta podpisala občina Domžale in DRSC. V zadnjem letu smo se, kot poudarja podžupan Mavsar, skoraj na vseh sestankih pogajali o vsebini tega sporazuma, ki je za domžalsko občino posebej zanimiv glede obsega finančnih sredstev. Dosegli so zmanjšanje deleža sredstev, ki jih prispeva občina - ta se običajno gibljejo okrog 30 odstotkov celotne vrednosti, kar bi v tem primeru pomenilo 350 mio SIT sofinanciranja s strani občine. Zdjaj zapisani znesek znaša le cca 140 mio SIT.

Vzporedno reševanje drugih nalog

Vzporedno z gradnjo obvoznice bo potekala tudi zamenjava komunalnih vodov. Ker se to sklada z občinskimi načrti za sanacijo vodovoda in kanalizacije, bodo to opravili hkrati. Na primarnem območju sanacije magistralne, se pravi v njeni neposredni bližini, bodo ta dela v pristojnosti izvajalca, na sekundarnem območju pa bo za to izključno pristojna občina.

Obvoznica bo v Trzinu posredno vplivala tudi na drugačne prostorske možnosti razvoja. Med sedanjo magistralno in predvideno obvoznico se bodo izoblikovale nove centralne površine, ki jih zdaj Trzin praktično nima. Sestavni del širšega območja takšnih površin so tudi zemljišča med osnovno šolo in sedanjo M 10 in delno tudi preko nje. Na tistem območju zdaj poteka postopek spreminjanja zazidalnega načrta, ki v fizičnem smislu nima posebne, omembe vredne povezave z gradnjo obvoznice. V vsebinskem

Foto: Maja

smislu pa je takšna povezava obojestranski pomembna, saj bodo uporabniki nove obvoznice imeli hitrejšo povezavo v vse strani, hkrati pa bodo obiskovalci Trzina in tudi sami Trzinčani lažje prišli do naselja. To bo spet postalo zanimivo za investitorje, kar pri zdajšnjih prometnih zagatah (v smeri Ljubljane) pravzaprav ni. K večji prometu urejenosti in tudi privlačnosti za investitorje pa bo prispevala tudi povezovalna cesta med OIC in ostalim delom Trzina, ki jo bodo zgradili vzporedno z rekonstrukcijo M 10.

ZAKAJ TAKO?

Ko je Svet KS Trzin januarja letos sprejel sklep, da prične s postopkom za ustanovitev lastne občine, je to storil iz nemoči, da bi kakorkoli vplival na dogajanja v svojem kraju, saj pristojnosti, določene za Svete KS v Statutu občine ne omogočajo odločanj niti o pomembnejših zadevah, ki se še kako kažejo krajanov. Svet lahko poda le neobvezujoče mnenje. Odločitev ni bila lahka, vendar nismo videli druge poti. Od občine Domžale smo pričakovali vsaj minimalno pomoč pri pripravi elaborata za DZ, namesto tega pa smo bili deležni kvalifikacij kot "separalisti" (Domžalske novice št. 13, Uvodnik), "folkloristi" (Odsev št. 4), "razpihovanci sovraštva" (Domžalske novice št. 14) in pravnega pouka oz. razlage Zakona o lokalni samoupravi. Najbolj zabolj prav kvalifikacija "razpihovanci sovraštva", saj s svojim dejanjem nismo želeli nikogar prizadeti, niti nismo želeli sejati sovraštva do drugače mislečih. Kaj pa gospa županja, če je bilo naše dejanje izraz obupa in nemoči vplivati na dogajanja v okolju v katerem živimo? Sicer pa je sovraštvo slepo in manj nevarno, obup in nemoč pa ... Z velikim upanjem smo pričakovali iz županjinega urada napovedani sestanek v mesecu marcu ali aprilu (60 dni dolg rok),

prosili smo, da bi nam določili bolj ločen datum, z željo po čimprejšnjem sestanku, kajti z elaboratom nismo smeli zamujati, pa še odgovora nismo dobili. V vsem tem času (minilo je že več kot sedem mesecev) nas ni nihče iz občine niti vprašal, zakaj, za vruga, pa Trzinci hočete svojo občino (izjema je bil le g. dr. Miha Brejč, ki nas je kot predsednik OS dvakrat sprejel in nam posvetil kar nekaj časa, dal pa nam je na razpolago tudi svojega tajnika g. Lončarja, ki nam je pravno pomagal sestaviti predlog ločke dnevnega reda za sejo Sveta). S to navedbo se tudi obema iskreno zahvaljujemo za izkazano pozornost in pomoč. Zalo se upravičeno vprašamo: ali je res vsem na občini jasno, za kaj gre? Ali pa je bilo s tem izraženo ponovno omalovaževanje volje Sveta KS Trzin, čeprav je bil ta demokratično izvoljen od krajanov, ki jih je po naših raziskavah več kot 4000, uradne statistike pa govore o bisteno manjši številki. Ta Svet je bil izvoljen na večinski način, poimensko in ne po strankarskih listah. Ali, dragi bralci, sploh vesle, da Svet KS nima niti po Statutu občine niti po Poslovniku občinskega sveta pravico predlagati točko dnevnega reda seje OS, pač pa to poleg drugih stori posamezni član OS, ki pa predlaganje lahko odkloni, saj

je bil izvoljen na strankarski listi in odgovarja za svoja dejanja predvsem svoji stranki. Kako majhne pristojnosti ima Svet KS vedo najbolj listi, ki delajo po posameznih KS in po vsej verjetnosti razmišljajo o smiselnosti tako urejenih KS.

Kar se liče tako opevane enakopravnosti obravnavanja posameznih KS pa le to: kar je v proračunu planirano, še ni realizirano in običajno vsaj pri KS Trzin močno odstopa in smatramo, da smo na tem delu od Občine Domžale močno zapostavljeni. Sicer pa pripravljamo pregled planiranih in realiziranih postavk Proračuna za nekaj let in bomo take pavšalne trditve v prihodnje z argumenti izpodbijali.

O razlogih za odločitev za samostojno občino bi se dalo napisati še mnogo več, vendar ne želim kopati nepremostljiv prepad med Občino Domžale in za sedaj še KS Trzin. Povedal pa bi le to, da je Svet KS na zadnji junjski seji sprejel sklep, da bomo nadaljevali s prizadevanji za ustanovitev lastne občine, lako da bomo na tem prizadevno delali še naprej. Odrpelo so tudi druge možnosti, ki so hitreje uresničljive, vendar zaenkrat želimo ostati v tesnih povezavah z Občino Domžale.

Tone Ipavec

ALEKSANDER NADJ NA EP V ŠAHU ZA MLADE DO 12. LETA

Naš sokrajan, učenec trzinske osemletke, Aleksander Nadj, ki šahira za Šahovsko društvo Napredek Domžale, je od 8. do 19. avgusta letos branil slovenske barve na Evropskem prvenstvu v šahu za mlade (do 10, 12, 14, 16 in 18 let), ki je bilo v glavnem meslu Estonije, v Tallinnu. Slovenska mladinska reprezentanca je v Tallinnu dopolnila z letalom. Po deset ur vožnji iz Ljubljane prek Dunaja in Helsinkov so jih nastanili v hotelu s precej slabo urejenimi sobami, da o kakovosti hrane niti ne govorimo. Aleksandru se je potovanje zdelo zelo naporno, vendar hkrati tudi zanimivo. Aleksander je o tekmovalju zapisal: "Tekmovanje sem pričakoval z veliko trema in strahu, saj je bilo zame to prvo evropsko prvenstvo, in mi je bilo vse novo, nekaj drugačnega. Velika hala, množica mladih tekmovalcev ter nekaj znanih svetovnih šahistov je v meni zbudila dodaten strah. Veselo, z zadovoljstvom na obrazu sem opazoval slovensko zastavo, ki je visela na stropu hale. Med štiridesetimi drugimi zastavami je bila naša najlepša.

Moj prvi nasprotnik je bil Rus Zarezenko, kasneje evropski prvak. Imel sem črne figure, možnost za zmago pa je bila minimalna, kajti niti moja najljubša otvoritev, Laskarjeva Siciljanka ni mogla presenetiti Rusa. Bil je boljši in me je premagal, saj vemo, kaj Rusi v šahu predstavljajo.

Drugi nasprotnik je bil Gluzin iz Belorusije, vendar sem imel zopet črne figure in v napeti končnici sem imel možnost za zmago. Remizirala sva po sedmih urah napete borbe v 88. potezi. Tretja partija z Jeit Christianom iz Luxemburga je bila končana z remijem, porem pa je sledil še drugi, nepotrební poraz, z Gruzijcem v četrtem kolu. Začel sem izgubljal samozavest, ker sem se bal, da sploh ne morem zmagati. V petem kolu sem Škota McGowan Daniela nadigral zaman, ker je v 25. potezi našel večni šah ter s tem remi. Šesto kolo mi je prineslo še en remi, lokrat s Hrvatom Rožič Igorjem.

V sedmem kolu končno zmagal! Žrtve je bila lepa. Smirnov Aleksander iz Latvije se je predal v 29. potezi. Do konca turnirja sem remiziral še dvakrat s Suk Kalata Peterom

ler domačinom iz Estonije Dubrovinom. Moj dosežek na EP je bil pričakovan: dva poraza, ena zmaga ter šest remijev (4 ločke).

Moje prvo evropsko prvenstvo se je končalo z uvrstitvijo v sredini lestvice. Spoznal sem mnogo novih mladih prijateljev iz cele Evrope. Na Tallinn pa bom vedno hkrati lepe spomine, ki so verjetno nepopolnivi. Vesel sem, da igram šah in se zahvaljujem ŠD Napredek Domžale, ker so mi omogočili tekmovali na tem prvenstvu."

Šahovska sekcija

Vse, ki imate radi šah in vse druge kraje obveščamo, da bo v četrtek 2. oktobra 1997 ob 17. uri v prostori, kjer je sedež Krajevne skupnosti (Trzin, Mengeska 9) začela delovati šahovska sekcija. Vabljeni vsi ljubitelji igre na črno belih poljih in možganske telovadbe! Do takrat lep pozdrav!

ODGOVOR NA ČLANEK Z NASLOVOM "OSAMOSVAJANJE TRZINA OB AROGANCIM DOMŽAL"

V glasilu Odsev z dne 5. junija 1997 je g. Miro Štebe napisal članek z naslovom: "Osamosvajanje Trzina ob aroganci Domžal". V njem občane seznanja s postopkom vodstva Krajevne skupnosti Trzin o postopku za ustanovitev občine Trzin in večji del članka kritizira odnos občine in vodstva Občinskega sveta do tega postopka. Ker pri svojem pisanju navaja nekatere neresnice in dvome o korektnosti vodstva Občinskega sveta, je nujno, da se bralci seznanijo z dejanskim potekom dogodkov okrog postopka, ki ga vodi Svet KS Trzin.

Vodstvo Občinskega sveta je bilo prvič uradno seznanjeno z namero KS Trzin o začetku postopka za ustanovitev občine Trzin 6. februarja 1997. Februarja 1997 sem se tudi sestal s predsednikom Sveta KS Trzin g. Antonom Ipavcem in članom Občinskega sveta iz KS Trzin g. Francem Reiterjem. Na tem sestanku smo se dogovorili, da bo KS Trzin pripravila ustrezno gradivo za sejo Občinskega sveta. Predstavniki KS Trzin sem zagotovili, da bom gradivo uvrstil na prvo naslednjo sejo.

Do 21. maja 1997, ko sem prejel nov dopis predsednika KS Trzin g. Antona Ipavca, se predstavniki KS meni osebno niso zgledali, niti

niso dostavili gradiva. V dopisu me predsednik KS ponovno zaprosil, da se odločanje o sklepu KS Trzin za ustanovitev nove občine Trzin uvrsti še na junjsko zasedanje Občinskega sveta Občine Domžale. Gradivo, o katerem naj bi Občinski svet razpravljal, ni bilo priloženo. V dopisu je bilo navedeno, da je KS kot gradivo pripravljena poslati izvleček iz elaborata o ulemeljnosti ustanovitve nove občine Trzin.

Dne 11. junija 1997 je tajnik Občinskega sveta Občine Domžale predsedniku KS Trzin poslal dopis, v katerem ga (lokrat) pisno seznanja s pogoji obravnave aktov na sejah Občinskega sveta, določeni v Poslovniku Občinskega sveta Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 2/96 in 16/96). Po prejemu dopisa na KS je bilo tajniku Občinskega sveta telefonsko posredovano želja, da se predstavniki KS sestanejo z menoj kot predsednikom Občinskega sveta in predstavijo elaborat, ki naj bi služil kot gradivo za na sejo Občinskega sveta. Do sestanka ni prišlo, ker KS Trzin gradiva ni poslala. Dne 21. julija 1997 sem od KS Trzin prejel tri strani gradiva v zvezi s postopkom ustanovitve občine Trzin. KS Trzin je torej po šestih mesecih (končno) le pripravila tri strani gradiva, lako da bo mogoče o njem razpravljati na septembrski seji Občinskega sveta. Če bi

gradivo prejel prej, pa čeprav le tri strani, bi ga na dnevni red seje tudi prejel uvrstil.

Glede na opisani postopek je vaša domneva, g. Miro Štebe, da kot predsednik Občinskega sveta Občine Domžale trzinske zahtevne ne jemljem resno, netočna in žaljiva. Kot predsedniku Občinskega sveta je ena izmed glavnih nalog skrb za zakonitost delovanja Občinskega sveta, postopek, ki ga je predlagala Krajevna skupnost, pa je v neskladju s Poslovnikom. Zato poudarjam: za uvrstitev ločke na dnevni red seje mora gradivo izpolnjevati vse pogoje 51. člena Poslovnika, in tu ne gre za nek birokratski odnos, ampak za spoštovanje pravil igre, saj to zahtevamo tudi od drugih pripraviljalcev gradiv. Poleg tega pa KS po poslovniku tudi ne more biti predlagatelj zadev za obravnavo na seji Občinskega sveta, ampak so lo tako med drugimi tudi člani Občinskega sveta. Naj na koncu še pripomnim, da se nobeden od treh članov Občinskega sveta, ki živijo v Trzinu, od februarja pa do danes, na sejah Občinskega sveta ni oglašil z zahtevno po uvrstitvi ločke na dnevni red niti ni dal pobude v tej smeri.

dr. Miha Brejc
Predsednik Občinskega sveta
Občine Domžale

Gospod Miha Brejc je s povsem enakim pisnim reagiral tudi na moj prispevek Trzinu ki radi svoje občino, ki je bil julija objavljen v domžalskem Slamniku. Zgornji odgovor gospoda Brejca je bil objavljen v avgustovski številki, zato sem za naslednjo številko Slamnika napisal odgovor, s katerim sem pojasnil nekatere svoje trditve, ki se mu zdijo sporne. Ker pa je imel Slamnik poletne počitnice, naj bi nova številka prišla med bralce šele konca tega meseca. Urednik Slamnika mi je obljubil, da bo moj odgovor objavljen v septembrski - prvi popočitniški številki, zato zdaj tega odgovora ne bom ponavljal.

Nekateri člani KS, ki so moj odgovor videli, se z njim ne strinjajo, zato bi to priliko rad izkoristil, da povem, da je odgovor, ki naj bi ga objavil Slamnik, povsem moj osebni odgovor g. Brejcu in ni stališče KS Trzin. V KS Trzin namreč nimam nobene funkcije. Sprejel sem le urejanje tega glasila, občasno pa napisal tudi kakšen prispevek za druga glasila v občini. Ker sem novinar, sem mogoče o nekaterih stvareh malo bolj obveščen in se na nekatere pojave odzovem.

Če bi poudaril, da še vedno stojim za trditvami, ki sem jih napisal v svojih člankih o nameri Trzincev, da izstopimo iz občine Domžale. Napisal sem jih, ker o tem v javnosti ni prišla skoraj nobena informacija. Še vedno verjamem, da je občina reagirala birokratsko, nezanimivo in nedemokratično. Menim,

da bi moralo občinsko vodstvo precej bolj prožno reagirati na napovedi, da se želi del občine izdvojiti.

G. Brejc, še vedno sem prepričan, da s tem, ko ste se v sedmih mesecih dvakrat pogovarjali s predsednikom Sveta KS Trzin in tajniku občinskega sveta naložili, da Trzinem pošlje prepis dveh ločk Poslovnika občinskega sveta, niste naredili dovolj. Za vse skupaj, kar navajate v vašem odgovoru, ste porabili le par ur, to pa za lako resno zadevo nikakor ni dovolj.

Odgovor, ki ste ga prek tajnika Občinskega sveta poslali na KS Trzin (prepis dveh členov Poslovnika občinskega sveta) pa je sijajen primer nek birokratskega in arogančnega odnosa vodstva občine do "podrejenih". V vseh vaših reakcijah vidim le pilatovsko umivanje rok. To zame še zdaleč ni demokracija! Za pravo demokracijo, ki je imamo vsi polna usta, je treba sestopiti s slonokoščenega stolpa. Teoretično to obvladate, žal pa je praksa precej manj prijetna. Vem, da se spopadate z opozicijo oz. drugim blokom, vendar vas to ne opravičuje. Sprejeli ste položaj predsednika občinskega sveta in že vnaprej ste lahko vedeli, da vas bodo občani opozarjali na napake, zato zaradi mojega pisanja ne bi smeli biti užaljeni. Morali bi se zamisliti! Vendar ne le vi!

Ob tej priložnosti bi rad še povedal, da me tudi izjemno moti, ker nekateri želijo trzinsko željo po osamosvojitvi pripeljati v strankarske vode. To nikakor ne bi smela biti tema za nabiranje političnih točk za posamezne stranke. Gre za

eksistenčno vprašanje - za preživelje in razvoj Trzina ter za preživelje domžalske občine. Trzince, ne glede na to, kakšne barve so, v razmišljanje o osamosvojitvi slijo razmere. Vsi spoznavamo, da lako ne more več naprej, da je treba nekaj spremeniti. Zaradi matohovskega in izkoriščevalskega odnosa občine se je nakopičilo preveč nerešenih problemov. Lahko se pogovarjamo kot odgovorni, odrasli ljudje, kar bi koristilo prav vsem, bojim pa se podtalnega rovarjenja, podkivanja in politikanstva. V vodstvu KS Trzin so povedali, da so se pripravili resno in odkrito pogovarjati s predstavniki občine o prihodnji usodi v občini pa ste le postavljali neprebrljive pogoje in hkrati otežili možnosti za izpolnitev teh pogojev. Žal la politika ni prava in na to sem moral opozoriti.

V času, ko bo izšel ta Odsev, bo Občinski svet končno le spregovoril o trzinski problematiki. Upam, da bodo svetniki zdaj le bolj prožni in se bodo res poglobili v bistvo vprašanja, zakaj hočemo Trzinu na svoje. Mogoče bodo le spredvideli, da odnos do Trzina ni bil pravi in bodo skušali napake popraviti. Upam, da ne boste grozili s tem, da bomo morali, če bomo občina, kar sami reševali zdajšnje cesne zagate in se sprizgajati s tem, da denarja, ki je bil pobran za ureditev OJC ni več. Ta dva problema še kako bremenita občino Domžale in bo, podobno kot še pri nekaterih drugih, tudi če se bo Trzin osamosvojil, morala sodelovati pri urejanju razmer.

TRZIN SE NE BO VEČ KAJ DOSTI ŠIRIL

Z direktorjem Razvojnega zavoda Domžale Janezom Končanom smo se pogovarjali še pred poletnimi počitnicami, članek pa je v junjski številki izpadel, ker smo morali zaradi sliške s prostorom dati prednost nekaterim drugim člankom. Del pogovora je še vedno aktualen, zato nekateri dele objavljamo zdaj.

Gospoda Končana smo vprašali, kakšne načrte imajo s Trzinom v Razvojnem zavodu Domžale.

Spreminjanje prostorskih načrtov je bolj funkcija občine in krajevne skupnosti. Razvojni zavod nastopa predvsem kot izvajalec, zdaj kot zunanji sodelavec. Mi smo po eni strani predlagatelji določenih posegov, po drugi strani pa bi morali biti evidentičarji želja v prostoru. Skrbeli naj bi za nekakšno soočanje želja z realnostjo.

Glede razvoja Trzina se kaže več želja. Ena od njih je ureditev centra naselja. Zdjaj polegajo različne faze oblikovanja predlogov za pozidavo. Dolgoročno je smiselno urediti središče Trzina na prostoru med osnovno šolo in bodočo obvoznico. Sedanja tri naselja so geografsko povsem ločena in naselje nima svojega središča. Če štiripasovnica bo, bo listo območje prav gotovo dobilo novo težo. To, kar je ponujeno, je tudi malo provokacija v prostor, kaj bi na listem prostoru lahko bilo. Mislim, da je tak poseg najbrž smiselno spodbujati glede na to, kako se hodo odzivali lastniki zemljišč in vezano na to, kako se bodo odzivali investitorji. Od tega je odvisno, kako se bo center politil v stanovanjskem in poslovnem

programu. Trzin sam, predvsem pa industrijska cona, je zdaj zaradi problematične cestne povezave tako rekoč hendikepiran. Menim, da so že pred leti naredili napako, da se niso dosti bolj zavzelo pogajali z državo glede štiripasovnice oz. obvoznice. Če bi že takrat bila neka politična volja, potem bi Trzin že bistveno prej dobil štiripasovnico. Lahko pa tudi ne, saj bi se mogoče ravnalo tako zalaknilo pri lastniških zemljišč, kot se zalika zdaj. Mislim, da se je zdaj na tem področju nekaj premaknilo.

Druga problematika je stanovanjska gradnja, pa niti ne stanovanjska, saj menim, da gre bolj za individualno gradnjo. V Trzinu so možnosti za to vse bolj pičle. Naselje Mlake je praktično pozidano. Izdelan je bil projekt za dodatno pozidavo južnih pobočij hriba Onger skoraj do vrha, vendar ne vem, kaj bodo naredili. Prostorsko ureditveni pogoji za naselje Mlake so sprejeti, tako da se bodo zdaj zadrževali glede postavljanja ograj, podstrešij, garaž in podobnega počasi začele razreševati.

Pri naselju je še vedno odprto vprašanje cone za šport in rekreacijo. Pogovarjamo se tudi o ureditvi konjeniškega centra na listem območju. Če se bodo našli resni investitorji, mislim, da je to lahko eden od programov, ki ga listo območje nudi. Glede ureditve listega zemljišča smo slišali že najrazličnejše. Od leta 1991 smo poskušali več stvari, med drugim se je za listo območje zanimal tudi pred leti dobro znan tenisač Slobodan Živojnovič, ki je želel urediti športni center, vendar le s svojim imenom, ne pa tudi z denarjem.

Imeli smo tudi idejo o vadišču za golfi prihajala je cela vrsta potencialnih investitorjev, vendar brez denarja, kar pa ne gre. V prvem programu je bila tudi ideja, da bi tam uredili večje število teniških igrišč, vendar to ni smiselno. Že sedanja teniška igrišča lod okrog so zdaj zasedena le dve do štiri ure na dan. Igrišče pri šoli ima čez zimo vsaj balon, tako da podaljša sezono. Drugače je to čisto sezonski šport in vložka kapitala ne povrne zlepa.

Glede možnosti nadaljnje pozidave naselja so v starem delu posamezne zaplate, ki bi jih želeli s spreminjanjem prostorskih načrtov sprostiti za zidavo. Problem je v tem, da je bil pred leti sprejet kmetijski plan, ki je opredelil zemljišča, parcele do parcele, zazidljivo, nezazidljivo. Že dalj časa se trudimo, da bi zemljišča opredeljevali bolj realno, ali gre res za kmetijska zemljišča prve kategorije in ali jih res tako obdelujejo in izrabljajo. Ali je mogoče ponekod dovoliti pozidavo. Če so bila zemljišča pred leti uvrščena v prvo kategorijo, morate najti resne argumente za njihovo prevrednotenje. O tem najprej odločajo v krajevni skupnosti in nato na občinskem svetu, tretje, še najbolj birokratsko pa je odločanje v Ministrstvu za kmetijstvo in Ministrstvu za okolje in prostor. Težava je že pri prekvalifikaciji posameznega zemljišča, drug problem pa je, da je večina lastnikov pripravljena parcele, ki bi bile lahko zazidljive, prepustili za zidavo hiš le svojim potomcem in tako le plombe, še najpogosteje pozidajo z individualnimi gradnjami.

SEPTEMBER — KIMOVEC

Del starina dreve je sadil, cepil, čakal, a sadu ni vžil ...
Glej ga, svoji deci vnuk njegov
težko nese sadni blagoslov.

(Iz pralike Vodnikove družbe)

Kakršno vreme o kimovca mlaji, takšno vso jesen je najrajši.

Ce je Tilen (1. september) slabe volje - ves mesec ne bo boje.

Lenard (6. september) kolikor ima snega na planini, toliko ga ima božič v dolini.

Ako je na malo mašo (8. september) lepo, bo potem dva meseca suho.

Kdor po mali maši suši, ta za petjo suši.

Ako je Malevč (21. september) vedren, bo prijetna jesen.

Ako je Mavricija (22. september) jasno nebo, vetrovi pozimi hudo brijo.

Ce je pred Mihaelom (29. september) jasna noč, bo tudi zima imela veliko buči.

Če o Mihaelu sneg naletuje, dolgo zimo objubljuje.

Mihaela če grmi, viharjev veliko pozimi buči.

(Slov. vremenski pregovori)

Kimovec — V najstarejših zapisih se ta mesec imenuje poberuh. To je čas, v katerem se pobirajo in spravljajo s polja jesenski pridelki, z dreves pa se obira sadje. Delo in pridnost na polju, v sadovnjakih in vinogradih tedaj narava bogato poplata. V drugem najstarejšem zapisu iz leta 1576, v inkunabuli, katero hrani NUK, je zapisano **khymovetz**, kar velja za september. Trubar, za njim Dalmatin in Megiser, pa so to ime uporabljali že za mesec avgust. Vendar so že v XVIII. stol. splošno uporabljali kimovec za lalinski september. Beseda pride iz glagola kimali. L. 1798 je zapisal Blaž Kumerdej v svoj rokopisni besednjak, da pride beseda kimovec od nenehne kimanja koni, ki se kaže in opazi v tem jesenskem času. Podobnega mnenja je bil tudi jezikoslovec F. Miklošič. To je mesec, ko živina, nadlegovana od muh in mušč, nemirno sem in tja kima, se otresa nadležnih obadov in drugega mrčesa.

ANKETA - KAJ MENITE O ODSEVU

Tokrat smo se odločili za malo drugačno vprašanje. Mimoidoče smo povprašali, kaj si mislijo o trziškem časopisu "Odsev" (ravnokar ga držite v roki in ga berete). Vprašanje je bilo takole: "Kaj si mislite o časopisu "Odsev"? Kaj vam je najbolj všeč in kaj bi še dodali?" Moramo povedati, da kateregakoli smo ustavili, je poznal časopis in nihče ni imel posebnih pripomb. No, če pa ima kdo kakšno super idejo ali pa pripombo na naš časopis in niste imeli sreče, da bi se srečali na cesti in vas anketirali, pa lahko pišete ali pa pokličete na KS Trzin.

Nina in Anja
(osnovnošolki):

Komaj čakava na novo številko. Preberava vse. Najprej ga prelistava, preberava vse naslove, nato pa začneva brati od najbolj zanimivega, pa tako naprej. Najbolj pa naju prilagenejo članki s slikami, na katerih so poznane osebe. Zanimivo bi bilo, če bi bil objavljen horoskop in več za mlade, kot naprimer kakšne znane skupine, intervjuji z glasbeniki, športniki, ...

Janez Praprotnik
(električar):

Časopis zmeraj začnem brati z zadnje strani. Podatki o športu in kulturi v Trzinu se mi zdijo kar zanimivi. Vse ostalo pa se mi zdi kot prekladanje sem in tja. Želim si veliko več informacij, ki zadevajo Trzince, kot naprimer o bodoči občini Trzin, kaj se dogaja v novem in starem Trzinu. Tako, da bodo vse informacije bolj poštene.

Janez Hočevar
(upokojenec):

V "Odsevu" preberem vse. Nalri je napisano vse "naj, naj". Nimam nobene pripombe.

Martina Peternez
(upokojenka):

Zelo je v redu. Vsaj izvemo, kaj se je in se bo zgodilo. Čeprav objubljate cesto in drugačne stvari, od tega še ni nič. Kljub temu je v redu, da vsaj kaj izvemo. Ne pogrešam

ničesar, ker v glavnem berem aktualne stvari o Trzinu.

Žnidarič Ruža
(upokojenka):

Časopis je super. In komaj čakam, da bo kabelska, ki ste jo obljubili v časopisu. Zelo so mi všeč vse vrste novosti o mladini. Zelo rada preberem cel "Odsev". V časopisu pogrešam članek o čistoči Trzina, v katerem bi obravnavali umazanijo Kidričeve ulice, Mlakarjevo ulico, katere so pločniki polni avtomobilov in tako otroci nimajo prositorja, in problem o pasjih kaccih po ulicah.

Marijana Kunšič

Vse najlepše. Časopis je zelo informativen. Zdi se mi, da ta časopis poveže stari Trzin, novi Trzin in industrijsko cono. Tukaj pride do izraza tudi krajevna skupnost, lahko razkrije svoje načrte in tako smo o tem obveščeni tudi krajin Trzina. Vsekakor pa smo seznanjeni z vsemi novostmi, ki se dogajajo v

Trzinu. Želim pa si, da bi bilo več informacij o športu in kaj več o zabavi. Zdi pa se mi, da manjka rubrika za gospodinjje npr. kuharski nasveti ... Najbolj pa so mi všeč novice, ker od nekoga nekaj slišiš, kar je nepopolno, v časopisu pa izveš vse.

Moja Senica
Urša Mandeljc (foto)

Trgovalna Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3
telefon / fax: 061 737 785
Mobilnet: 0609 648 422

Pooblaščen prodajalec motornih koles **PIAGGIO** in **GILERA** vam nudi:

Nakup je mogoče na 1+7 čekov, kredit od 1 - 4 let brez pologa.
Za pravne osebe samo 5% P.D.

TOMOS	AVTOMATIK SPRINT	99.950,00
	APN 6S	129.700,00
PIAGGIO	ZIP RST	49 cm ³ 298.920,00
	NRG MC2 RST	49 cm ³ 408.000,00
	SFERA	49 cm ³ 347.424,00
	THYPHON	49 cm ³ 359.700,00
	VESPA	125 cm ³ 588.000,00
	HEXAGON	150 cm ³ 598.800,00
GILERA	STALKER	49 cm ³ 354.000,00
	RUNER	49 cm ³ 420.000,00

Vedno imamo na zalogi kolesa **ROG, ATALA, KASTLE**, rezervne dele za osebna in tovorna vozila, olja, maziva, filtre, avtogume, dodatno opremo in razna ročna orodja ter tehnične materiale.

Trgovina je odprta od 8^h-19^h, ob sobotah od 8^h-12^h.

Se priporoča
TRGOVINA BURNIK

ANA PUSAR JERIČ: PETJE JE LAHKO ČUDOVIT BLAGOSLOV

Prva dama slovenskih opernih pevk Ana Pesar Jerič je naša sokrajanka. Z možem Karlom, opernim tenoristom, solistom ljubljanske opere že dve leti živita v prijetni, okusno urejeni hišici, nedaleč od vrtca v Trzinu. Praviša, da ju je Trzin takoj navdušil in prilegnil. Navdušena sta nad zelenjem, urejeno okolico in prijaznimi sosedi.

Ko sem ju vprašal po pomanjkljivostih v našem kraju, sta se morala kar potruditi, da sta našela vsaj nekaj motečih stvari, predvsem prehitro vožnjo nekaterih voznikov po naselju, ki naj ne bi bilo namenjeno dirkanju - to še zlasti velja za okolico vrtca. Moli ju tudi razpadajoči kiosk sadja in zelenjave ob Mlakarjevi cesti in ne preveč estetski električni transformator ob njenem vrtu, bolje bi moralo biti poskrbljeno za dostop do železniške postaje v novem naselju, saj morajo ljudje, ki čakajo na zeleno luč v križišču, kar predolgo požirati strupene izpušne pline avtomobilov. Priznala pa sta, da drugače življenja v Trzinu ne poznata preveč dobro, saj sta bolj vezana na delo v Ljubljani in drugih krajih in se v naš kraj vračala le "domov", k počitku in nabiranju moči za nove naloge. Njun urnik je tudi tak, da se v glavnem izogneta prometnim konicam, zato leže prometnih zagaž ne čutila toliko kot drugi Trzinci, vseeno pa menita, da se bodo stvari precej popravile, ko bo Trzin dobil obvoznico, Karel pa se še lasti zavzema za kolesarsko stezo, ki bo spremljala štiripasovnico.

Dolga operna pot po vseh celinah sveta Sopranistka Ana Pesar Jerič je prepolovala praktično ves svet. Pela je tako rekoč v večini najuglednejših svetovnih opernih

hišah: v dunajski Državni operi, Münchnu, Hamburgu, Ženevi, Salzburgu, Barceloni, Veroni, Rimu, Neaplju, Firenzah, Tokiu, Sao Paulu, Moskvi, St. Petersburgu, Montrealu, Madridu, Pragi in drugod. Nastopala je s številnimi priznanimi orkestri in dirigenti, družbo pa so ji delali najboljši svetovni pevci. Njeno petje so ohranili na številnih posnetkih, ploščah in zgoščenkah, več njenih nastopov pa so prenašale tudi različne radijske in televizijske hiše. Pohvali se lahko z zares obsežnim repertoarjem, saj je posulvarjala ženske vloge v obsežnem spektru najbolj znanih in najlepših oper, hkrati pa je nastopala tudi na koncertnih odrih s številnimi samospeli in drugimi pevskimi nastopi. Prisluzila si je številna ugledna mednarodna priznanja in laskava priznanja kritikov, na vrhuncu svoje pevске kariere, leta 1996, pa se vrnila v ljubljansko Opero, saj želi domači, slovenski operi, posredovati tisto, kar se je naučila v tujini in po svoje prispevali h kakovosti in ugledu naše operne ustvarjalnosti. Njena vrnitev pred domače občinstvo pa je povezana tudi z njenim prihodom v Trzin.

Pravi, da se je na naš kraj takoj navezala, še zlasti usodno pa se ji je zdelo, ko je na trzinski železniški postaji prebrala, da je

prišla v naselje Mlake. Ana se je rodila v Kalobju blizu Šenljurja pri Celju. Njena družina je živel v delu naselja, ki so ga imenovali Mlaka. Ko je bila še dekle, jo je zelo motilo, da so jo klicali Ana z Mlake ali pa Mlačka Ana. Takrat je bila vsa nesrečna, zdaj pa je nad tem inaravnost navdušena in presenečena nad tem obratom usode.

Poje že od vsega začetka Sicer pa se spominja, da ji je bila pesem tako rekoč položena v žebel. "Pri nas je bilo petje doma. Od majhnega se je peio. Vsi smo peli, vsa družina, mogoče celo sosedje. Bilo je prav neverjetno, kot neke vrste komunikacija, tudi če je bilo treba pregnati prepri. Pesem nas je pomirila in povezala. Zdaj, če mi ne gre prav dobro, ne morem kar čez pol ure peti, čeprav bi bilo prav zlat, ko je petje moj kruh, zelo dobro, ko bi lahko že pol ure po kakšnem razburjenju vadila.

Ko sem bila še otrok, pa smo prav s petjem hitro premagali kakšno nevihto. Takrat smo doma res dosti peli, peli pa smo tudi v cerkvi na koru, kjer je bila mama glavna pevka. Oče, ki je bil tudi izvrsten pevec, je igral klarinet in so ga vabili na ohceti, sama pa sem v petju pogosto našla svoj svet. To

Peter Iljč Čajkovski: "Pikova Dama"; vloga Lize; nastop v Berlinu

Richard Strauss: "Capriccio"; vloga grofice; nastop v Ženevi

je bilo zame nadomeslek za vse. Na vasi pač ni bilo toliko možnosti, zato sem se običajno malo umaknila in pela. To je bilo moje pribežališče, duhovno in tudi sicer. Že kmalu so tudi drugi vedeli, da sem dobra pevka.

Ko sem šla v šolo, sem začela peli na proslavah. Kaj hitro so tudi drugi spoznavali moj talent in učitelji so začeli usmerjati mojo pevsko pot. Takrat na kmelih ni nihče razmišljal o tem, da bom kdaj operna pevka, vendar so moje petje spodbujali. Sama sem imela veliko željo po učenju, o tem, kaj bom postala, pa nisem imela predstave. Najprej sem si želela, da bi bila učiteljica in to sem nazadnje tudi postala, vendar so me vse okoliščine je usmerjale na glasbeno pot. To je zanimivo, saj v tistih časih na podeželju le ni bilo toliko možnosti za tak izbor. Okolice pa je bila pozorna na moje petje.

Učiteljica me je navdušila

V šolo sem takrat hodila vsak dan peš v 7 km oddaljen Šentjur. Tam sem pela v zboru. Moram reči, da so imeli v tistih časih zborovodje neverjeten občutek in so takoj spoznali kakovost, tako da se tudi jaz nisem mogla izmuzniti. Pri zboru sem kaj kmalu začela peli solo. Moja učiteljica Rozmanova me je takoj, ko je odkrila moje zmožnosti, začela voditi k sebi domov, kjer me je začela ob spremljavi klavirja učiti razne lažje samospeve. Zame je pripravljala tudi programi za proslave. Zdelo se mi je čudovito. Vsak dan sem smela biti pri njej in vsak dan sva muzicirali. Zdelo se mi je prav romantično, čeprav me je potem vedno čakala še vsa dolga pot domov.

Lahko se mi prav zanimivo, kako me je splet okoliščin ves čas usmerjal na glasbeno pot, kako sem vedno naletala na ljudi, ki so mi

pri tem pomagali. Sama tega ne bi zmogla. Če ne bi imela ljudi, ki so me vodili, bi moje možnosti ostale neizkoriščene. Tudi kasneje, na učiteljsku, kjer sem začela hoditi v glasbeno šolo. Takrat, v Celju, pa se je že pojavila zamisel, da bi postala pevka, da je lahko tudi moj poklic. Študij sem nadaljevala v Ljubljani, kjer sem že po končani srednji glasbeni šoli postala članica ljubljanske Opere."

Pot v svet cenjene operne pevke

Zvrstile so se mnoge vloge, med njimi Rosina, Manon, Tajana, Dido, Nedda, Michaela in Desdemona. Za interpretacijo Poppeje je leta 1979 prejela nagrado Prešernovega sklada, sledila pa je vrsta mednarodnih nagrad. Prvi resnejši korak v svetovno operno sceno je bil angažma od leta 1979 do 1985 v berlinski Komični operi. V tej operni hiši je ustvarjala pod vodstvom slavnega opernega režiserja Joachima Herza, ki jo je kasneje popeljal kot stalno gostjo še v dresdensko Opero. V tej operi spremlja vse predstave orkester Staatskapelle in to glasbeno sožilje Ana šteje za eno svojih največjih glasbenih doživetij. Leta 1986 je Ana Pesar postala svobodna umetnica ter začela gostovati po svetovnih opernih hišah. Vse bolj je utrjevala svoj sloves pevke z izrednim muzikalnim čutom, prefinjenim in dinamičnim niansiranjem ter kristalno čistim pianissimom.

Karla je spoznala na pošti

Med študijem v Ljubljani je spoznala tudi svojega bodočega moža, Karla Jeriča. Z veseljem se spominjata svojega prvega srečanja. Čeprav sta že oba pela v Operi, sta se spoznala kar na pošti.

"V tistem času sem pela tudi v radijskem zboru," se spominja g. Pesarjeva. "V zboru je takrat kronično primanjkovalo tenoristov in slišala sem govorice o nekem pevcu Jeriču na Glasbeni akademiji, ki ima izredno lep glas. Slišala sem, da je kultiviran, da je prijazen in duhovit in nič ne bi imela proti, če bi ga spoznala. Po vaji sem šla s kolegico domov, vmes pa sva se ustavili še na pošti in tam sva srečali Karla. Kologica je bila takrat njegova sošolka na akademiji in mi ga je predstavila. Kar na lepem je stal pred mano Karl Jerič, o katerem sem že toliko slišala."

Ana in Karl imata hčerko Veroniko, ki zdaj študira zgodovino in dramaturgijo v Münchnu. Tudi ona ima zelo lep glas, kar je javnosti dokazala med nedavno televizijsko oddajo Miše Molk Res je, saj sta skupaj z mamo zapeli eno od narodnih pesmi. Ima sicer odlično izhodiščno glasbeno vzgojo, vendar je starša nista slišla, naj gre po njuni poti. Glasba je lahko, kot pravi Ana, tudi preklestvo, vendar ga je ona vedno jemala kot čudovit blagoslov. Vrhunski pevci morajo izredno veliko vaditi in skrbeti za vzgojo svojega glasu. Potrebno je ure in ure vaj in za marsikoga mukoltrpnega ponavljajočega se piljenja. Ana pravi, da ji to ni bilo nikoli breme in da lahko ure in ure prepeva. Največji del priprav in vaj opravi sama, vendar za to rabi tudi primerne pogoje. Hiša v Trzinu ji te pogoje daje in upa, da njene vaje sosedov ne motijo. Skušna si izbrati kar najprimernejši urnik, nenazadnje pa je v bližini njene hiše tudi vrtec, kjer veseli živžav preglasti tudi marsikaj visoki C.

Miro Štebe

Richard Strauss: "Capriccio"

NAJSTAREJŠA KRAJANKA TRZINA - ANA BENDA

Najstarejša krajanka Ana Benda je poletni, 17. 7. 1997, praznovala svojo okroglo 90. obletnico. Kljub nekaterim tegobam, ki jih s seboj nosi starost je bila

gospa na dan intervjuja ravno na vrtu. Pa da ne boste mislili, da je sedela na stolu ter se grela na soncu. Kje pa! Gospa Benda je urejala vrt. A kljub temu si je vzela čas in malo poklepeta. Pa še to, gospa Benda govori čisto pravo trzinščino in kdo bi si mislil, da je kar težko razumljiva (vnga, folr', šolni, ...).

Ali ste rojeni v Trzinu?

Ja, rodila sem se v Trzinu pr' Pajk.

Kako je potekalo vaše šolanje?

Tista leta je šola trajala samo štiri leta. Vse štiri sestre smo hodile v šolo v Trzinu. Ko pa smo jo končale, sva jaz in sestra Tona šolanje prekinili. Ostali sva doma in delali na kmetiji, sčasoma pa sva obiskovali tudi kuharski tečaj. Drugi dve sestri pa sta se izšolali, ena za kuharico in šiviljo, druga pa samo za šiviljo.

Kaj pa ste delali doma?

Doma sem bila za čisto pravega blapca. Opravljala sem moška dela: krtačila konje - imeli smo dva konja, vozila led po gostilnah, ..., druga sestra pa je delala ženska dela: molzla krave (pel krav), ... Vstajali smo okoli 4 zjutraj, večerjali pa nismo nikoli, saj smo bili preveč utrujeni od celodnevne dela. Spat pa smo hodili tudi ob desetih zvečer.

Kako ste se v tistih časih zabavali?

Ven nismo hodili nikamor. Skupaj smo se dobile sosedove punce, nekdo je igral na

orglice, me pa smo piesale in pele. No, seveda so bile tudi tiste čase gasilске in druge veselice, vendar nanje nismo hodila.

Kako je bilo doma z denarjem?

Dobro. Oče je govoril, da bi s tistim denarjem, ki smo ga imeli, lahko postavili tri hiše. Takrat smo imeli denar spravljen v hranilnici in je čez leta propadel. Seveda pa sem hodila tudi k drugim kmetom, kjer sem pomagala in tako prislužila še nekaj denarja.

Kje ste dobili obteke in oblačila?

Novo obleko smo dobili za veliko noč in za praznik svetega rešnega telesa. Čevlje pa smo dajali delat čevljarju. Včasih je prišel tudi k nam na dom, kjer nam je vzel odtis stopal. V spominu mi je ostalo tudi to, kako so mi dali prvič delati čevlje z visoko peto. Oče sprva ni bil navdušen, a ko mu je čevljar rekel, da že tudi njegova hči nosi visoke petke, se je omehčal. Tako sem le dobila čevlje, kot sem si jih želela.

Preživeli ste tudi obe svetovni vojni. Česa se spominjate?

1. svetovne vojne se ne spominjam prav dobro. Spominjam se le tega, da smo v tistem času iz šole velikokrat domov prinesli uši, ki so bile zelo nadležne. 2. svetovne vojne pa se boljše spominjam. Bilo je kar hudo. Zelo dobro se spominjam partizanov, ker so velikokrat prihajali k nam domov in dostikrat so kaj prinesli. Bilo me je zelo strah, kadar so se streljali v okolici naše hiše.

Kaj mislite ali je bilo takrat bolj lušno kot zdaj?

Bolj nam je bilo lušno, ko smo bili mladi, kljub temu, da smo morali delati. Tiste čase mi ni bilo nikoli nič hudega.

Kakšno pa ste imeli prehrano?

Oče je hodil delat k mesarju klobase, zato smo imeli vedno dosti mesa. Jedli pa smo tudi zelje, krompir, žgance - skralka samo domačo hrano. Pozimi pa zmeraj samo klobase.

Kako pa živite sedaj?

Kolikor mesecev se da, preživim na vrtu in ga urejam. Z otipom točno vem, katera rastlina je. Zimo pa celo presedim doma. Zelo rada bi brala, vendar ne morem (včasih nisem rada brala).

Ali imate kakšen recept za dolgo življenje?

Dolgo življenje je pri nas v družini. Atova teta je imela 1 mesec manj kot 100 let, ko je umrla. Moja mama 3 tedne manj kot 90 let, oče pa se je ponesrečil že pri 62 letih. Vsekakor pa: "Defo krepi človeka." Pa še nekaj. V življenju se nikoli nisem sekirala. Nekateri so se zelo čudili temu in včasih jim celo ni bilo prav, a izgleda, da se je splačalo.

Najlepsa hvala in želimo vam še mnogo let.

Urša Mandeljč & Mojca Senica

Slavljenka ob praznovanju 90 letnice v krogu družine: 4 otroci (z družinami), 7 vnukov, 5 pravnukov

TELEFONI ZVONIJO PO LJUBLJANSKO

Ne bi verjeli, vendar je res! Če se po telefonu pogovarjate iz OJC v stari del Trzina, vas bo telefonski klic veljal več, kot če se od tam pogovarjate z Ljubljano. Gospodje telekomovci so namreč OJC prikjučili na ljubljansko telefonsko omrežje, preostali deli Trzina pa so za zdaj še v domačinski občini. Napovedujejo, da bodo v kratkem v Trzinu zamenjali še 500 tele-

fonskih števil z novimi - ljubljanskimi. Stare telefonske številke bodo razdelili med naročnike v Domžalah, Trzinci pa si bomo morali zapomniti telefonske številke z enim številom več, vendar bomo prihranili pri pogovorih z Ljubljanci. Drugi val zamenjav telefonskih števil naj bi zajel telefonske prikjučke v novem naselju in v okolici banke. Nekateri se šalijo, da Trzinci tudi na ta način

XII. SREČANJE MLADIH S PAPEŽEM

Letos so si nekateri mladi Trzinci rekli: "Če je že tu, v Trzinu, tako dolgočas, pa odpotujemo v Pariz, kjer bo mlade obiskal papež, kar bo gotovo bolj zanimivo kot doma pred TV-jem. Če pa že ne drugega, pa si bomo ogledali mesto Pariz." In ne boste verjeli, v Pariz je odpotovalo kar 14 Trzinčev - Franci Banko, Mirjam Štih, Janja Cigar, Nika in Jana Urbas, Aleš Logar, Sonja Jemc, Mojca Tavčar, Tomaž in Polona Vouk, Primož Glavica, Mili in Bernard Banko ter Matjaž Erčulj, kar je bilo največje število iz posameznega kraja. Njihov program je potekal takole: prve tri dni so preživeli v kraju Alttöding na Bavarskem (Marijino središče), četrty dan so nadaljevali pot v Reims, kjer so si ogledali katedralo in se udeležili maše za 10 000 ljudi. Še istega dne so prispeli v Pariz in se nastanili v šoli.

V Parizu je potekala slovenska maša v cerkvi Notre Dame de Cezreil, kjer se je zbrala vsa slovenska mladina (ok. 800). Seveda pa so imeli tudi čas za ogled Pariza. No, Trzinci so mi priznali, da če so si hoteli Pariz natančneje ogledati, so morali spustiti kakšno mašo ali skupni sestanek. A splačalo se je. Poleg vsega tega so naši mladi spoznali mnogo novih ljudi z vseh celin in seveda so se naučili tudi nekaj njihovega jezika. Na koncu niso pozabili na papeža. Udeležili so se maše, ki jo je vodil papež Janez Pavel 2, a menda je bilo toliko ljudi, da so papeža samo slišali, ne pa videli. Še to: med mladimi je bila velika disciplina, česar so se Trzinci najbolj

razveselili. Pa še nekaj njihovih mnenj: Mirjam Štih: "Bilo je zelo naporno in tudi program mi ni bil prav preveč všeč. Zelo pa mi je bilo všeč, ko smo se peljali z metrom in si ogledovali Pariz." Janja Cigar: "Pariz je zelo lepo mesto, brez dobre hrane (izbirčna je, so dodali ostali). Najboljše pa je bilo, ker smo spoznali veliko novih ljudi."

Urša Mandeljč

Nika Urbas: "Hrana je bila dobra. Bilo je "ful" zabavno."

Aleš Logar: "Pot je bila zelo dolga. Veselil sem se srečanja s papežem, včasih mi je bila slovenska maša in mesto Pariz."

Sonja Jemc: "Bilo je "ful" vredno, predvsem zato, ker sem bila s prijatelji in ker sem spoznala toliko novih ljudi." Franci Banko: "Dobil sem vizijo. Pariz je res lepo mesto. Vzdušje je bilo zelo lepo, še najbolj pa na metrojih, ko smo peli "Aleluja".

Kaj pa se bo dogajalo naslednja leta?

Tudi naslednje leto bo srečanje mladih, toda v manjšem obsegu, ter brez papeža. Po vsej verjetnosti bo srečanje v Alttödingu na Bavarskem. Leta 1999 pa bo zopet srečanje mladih s papežem v Rimu. Vsekakor bomo Trzinci prisotni.

Urša Mandeljč

POČITNICE V FRANCIJI

Vsekakor pa to niso bili edini Trzinci, ki so počitnice preživljali v Franciji. Gregor Šebela, Rok Štebe in Jaka Loparič so se na počitnice odpravili v francosko mesto

Teizé, pod okriljem katoliške mladine. Taborjenje je bilo namenjeno medsebojnemu spoznavanju mladih z vseh koncev sveta

Svetovne organizacije in seveda čim več "žuriranju".

Spaljevanje pa je izgledalo takole: "Spali smo v šotorih za 30 ljudi. Hrana je bila blazno zanič: za zajtrk jedilna čokolada, za kosilo po navadi fižol in za večerjo špageti. Ker je v kraju vse poceni, smo si lahko sami kupili nekaj več za pod zob. Zabava pa je izgledala takole: okoli bifeja se je zbralo kakih 5 000 ljudi z nekaj

kitarami in začeli smo peti. Ker je to potekalo pod okriljem cerkvene organizacije, smo imeli tudi skupne sestanke, kjer smo razpravljali o mnogih stvareh, hodili pa smo tudi k molitvam, ki pa so bile čisto drugačne kot pri nas. Tiste molitve so imenovali Tezejske molitve, na njih pa se je zbralo približno 6 000 ljudi, ki so molili s poezijo. Vsi so prižgali sveče in nato peli molitve v različnih jezikih - latinsko, angleško, francosko ... Ker smo bili prvič tamkajšnji obiskovalci, teh molitev nismo znali, ker pa so se tolikokrat ponavljale, smo se jih zelo hitro naučili. Namen taborjenja smo povsem izpolnili. Spoznali smo mnogo zanimivih mladih ljudi in se tudi naučili nekaj njihovih besed. Bilo je noro." In kakšen je najbolj živ utrinek s tamkajšnjih počitnic: "Ko smo pod prho z Italijani peli pesem O sole mio, ha, ha, ha ..."

Urša Mandeljč

TRZINCI SO IMELI TUDI SVOJE OPEKARNE

Trzinci z vse večjo nestrpnostjo čakamo na spodobno cestno povezavo med industrijsko obrtno cono in ostalim delom naselja, verjetno pa številni novi Trzinci ne vedo, da so bili včasih prav na tistem območju, kjer bo speljana nova cesta, glinokopi in da so tam žgali opeko. V preteklosti so Trzinci s pridom izkoriščali ilovico, ki jo je bilo v trzinskih gmajnah na pretek.

Fmihov oz. trzinski bajer

Foto: Arlo

Na območju med Trzinom in Dobravo je bilo več glinokopov, ki jih je rastlinje počasi zaraslo, nekateri večji pa so se spremenili v bajeje. Zdaj je ohranjen le še Fmihov oz. trzinski bajer, kot ga vse pogosteje imenujemo. Sprva so bili tam pravzaprav trije bajeji, dva manjša in en večji, zdaj pa je voda zalila vse tri v eno jezercce, ki je priljubljena točka za sprehajalce in amaterske ribiče, pozimi pa se po njegovi zaledeneli plošči podijo drsalci.

Pred leti so vse druge bajeje zasuli in le še starejši Trzinci se spominjo, kje so bili Grčarjev, Veselov, Fajdigov in drugi bajeji.

Ob teh bajejih oz. glinokopih so bile včasih opekarne ali "cegvice", kakor so jim rekli stari Trzinci. V spominu so ostale predvsem Narobetova, Vosova, Fingrtova, Grčarjeva, Fmihova in Grojskova opekarne. V njih so delali in žgali zidakce ter strešno opeko bobrovec. V letu 1894 sta v

Trzinu delovali vsaj dve opekarni. Narobetovo je vodila Katinka Strmole, Grčarjevo pa je imel v najemu Italijan Negro Giovanni, ki je opekarstvo obrt opravljal do 1. svetovne vojne.

Opekarne - zatočišče rokovnjačev

Ob opekarneh so običajno postavili barake oziroma skromne hiške, v katere so se lahko zatekli delavci, v nekaterih pa so opekarji mojstri in drugi celo živeli. Se zdaj se spominjo, da sta v koči ob Grčarjevi opekarni včasih živela Sardova Neža in Lojze, ki nista bila ravno vzgled urejenosti. Ena od takih koč je bila usodna tudi za enega najbolj znanih rokovnjačev z našega območja - Dimeža. Zanj so v župnijski kroniki zapisali, da je bil strah in trepet Kranjske dežele. 20. januarja 1862 naj bi se s pajdašem Pepelnakom po rokovnjaškem pohodu pijana zatekla v sobo opekarniškega mojstra Jožela Škofica, saj sta vedela, da je prazna, ker pozimi v opekarneh niso delali. Ker je bilo zelo mraz, sta zakurila peč in legla k počitku. Peč pa je bila zelo slaba in počena, tako da je iz nje uhajal dim, v katerem sta se rokovnjača zadušila.

Sicer pa so bile zime na tamkajšnjih bajejih običajno kar živahne. Skoraj ni bilo Trzince, ki se ne bi znal drsalci, v starejših časih pa so na bajejih, še zlasti Fmihovem, lomili led in ga vozili v hladilnice mesarjem. Pravijo, da so se tega posla v glavnem lotevali zidarji, ki so imeli pozimi mrtvo sezono. Z lomljenjem ledu se je dalo dobro zaslužiti, pa še dobro malico so dobili, saj so delali za mesarje.

Blaževi so si zadnji delali opeko

Zadnji, ki so tam žgali opeko, so bili Mušičevi ali po domače Blaževi fantje. Franci in Blaži sta si pred 40 leti - leta 1959, želela postaviti dve hiši, zato sta se z drugimi člani družine in prijatelji lotila izdelave opeke. Celo poletje so pri Grčarjevi opekarni kopali glino in iz nje delali opeko. Kapanje je bilo precej naporno in dolgotrajno, vendar so kljub vročini in drugim nevšečnostim vztrajali. "Bili smo stari od 20 do 25 let, ravno loliko, da smo bili dovolj zagnani in neumni, da smo garali," se zdaj smeje Blaži, ko se spominja tistih časov. "Bili smo v kratkih hlačah in z lopatami smo

rezali ilovico in jo metali iz jame na kup. Če je bila malo vlažna, je šlo lažje, pri suhi pa je šlo težje." Ob tem pa je treba povedati, da so Blaži, Franci, njun brat Ivan in drugi, ki so pomagali, takrat dopoldne delali v svojih službah, popoldne, ob nedeljah in praznikih pa so hodili v opekarne. Ko je bila glina izkopana, jo je bilo treba zmečkati. "Vse vrste norčij smo počeli, da smo jo zmečkali in zgneli. Bilo je dosti smeha," se spominjata Franci in Blaži.

Opeko so delali že s strojem

Razmehčano glino so nato stresali v poseben stroj, ki je deloval podobno kot strojček za mletje mesa. Na eni strani so vanj tlačili glino, na drugi strani pa je iz njega lezla glina, stisnjena v dolgo kačo, ki jo je bilo treba narezati na velikosti zidakov. "Tisti stroj je ob pomoči Tomaža Habala izdelal Drago Cerar iz Štude, ki je eno leto pred nami, se pravi 1958 zase žgal opeko. Pred tem so vse delali ročno. Mičva sva bila zadnja med Trzinci, ki so si sami delali opeko," je povedal Franci.

Drago Cerar se še spominja, kako se je lotil izdelave stroja za opeko. S prijateljem sta se z motorjem peljala k drugim opekarjem gledat, kako je stroj narejen. Imel je posebnega polža, ki je glino razmehčal in jo poliskal v model, kjer jo je potem rezal v obliko zidakov. Gnal ga je dizelski motor, ki ga je Drago po ugodni ceni že kupil rabljenega. Kasneje je stroj dolgo stal ob njegovi hiši, nazadnje pa ga je prodal v Dragomelj. Spomni se, da je takrat zase

Blaži Mušič

Foto: Mirc

Franci Mušič

Tako je izgledala psb, ko je Drago Cerar žgal opeko

naredil kakih 20 000 kosov opeke. Pomagalo mu je vsaj po osem prijateljev, precej težav pa jim je naredila voda, ki jim je zalila jamo iz kalere so kopali glino. Sprva so mislili, da bodo hitrejši, če bodo opeko delali kar v jami in jo tam tudi sušili. Ko je dež zalil jamo, jim je zalil tudi opeko in precej so se morali truditi, da so jo rešili iz vode.

Opeko, ki so jo naredili s strojem, je bilo treba potem še dalj časa sušiti na soncu. Zložili so jo v cele skladovnice in jo toliko pokrili s pločevino, da ji dež ni mogel do živga. Zadosti suhe zidake so nato zložili v nekakšno peč oziroma kopo, v kateri so jih žgali. To je bilo zahtevno delo, ki so ga obvladali le posamezniki. Pomagal jim je Štefan Jalušič - Štef, ki je vedel, kako je treba pripraviti opekarsko peč.

"Zidake smo zložili po plasteh, vmes pa smo puščali nekakšne kanale, ki smo jih zapolnili s premogom. Nastala je kake 3 metre visoka skladovnica, dolga pa je bila skoraj 6 metrov, saj je bilo v njej od 25 do 30.000 opek. Bil je res zajeten kup!" pravi Blažič. "Premog so nam vozili kar po železnici z vagoni, ki so jih ustavljali blizu

Grmekove hiše. Morali smo zelo hiteti, saj so prazne vagonce dokaj hitro odpeljali." Tako zloženo grmado opeke in premoga je bilo treba z zunanje strani neprodušno zadati in zamazati, tako da je ogenj ostajal v grmadi. Peč je gorela cele tri tedne. V njej se je razvila zelo visoka vročina, ki je opekala opeko. Ko ni več gorelo in se je nehalo kaditi, so počakali, da se je vse skupaj malo ohladilo, nato pa so peč razdeli in opeko razkrili.

"Zidake smo prepeljali na parcelo v bližini naše domačije, kjer sva nameravala zidati hiši, vendar nisva dobila uradnih dovoljenj za to. Kup je čakal tam tri leta na prostem, potem pa ga je začela uničevati vlaga. Nekaj opeke sva proдалa, del pa jo je propadel. Po listem pa v Trzinu ni nihče več žgal opeke."

Z 12 leti na delo v opekarno

Stane Učakar pa se spominja časov še pred vojno, ko v opekarnah še niso imeli strojev.

"Bilo je leta 1935 - star sem bil šele 12 let, ko sem s prijateljem Stanetom Habatom začel v opekarni delati opeko. Doma je bilo težko in moral sem si sam pomagati, da sem prišel do vsaj malo denarja za najnujnejše stvari.

Takrat je takratno Grčarjevo opekarno vodil neki Miha. Spominim se samo še njegovega imena. Bil je Primorec in pijanček. Ker ni zmozel vsega dela, je najemal mlade fantje, da smo delali namesto njega. S Stanetom sva morala vsak dan po šoli priti v opekarno in nakopati zajeten kup ilovice. Čez kup sva nato položila široko desko in se na njej gugal, dokler nisva njemu dobro zgnelila in zme-

Stanko Učakar

hčala. Tako pripravljeno maso sva tlačila v posebne modele in na ta način delala zidake. Takrat še ni bilo nobenih strojev, kakršne so imeli kasneje. Vse smo delali na roke. Miha naju je precej priganjal, tako da sva morala urno delati. Bilo je kar naporno, vendar tudi ena redkih priložnosti za služek.

Ob koncu tedna sva dobivala plačilo. Morala sva pohiteti, da nama Miha ni pobegnil v gostilno. Če je bil še trezen, naju je izplačal, če je bil pa že pijan, pa nama je samo vrget nekaj drobiža in rekel: "Tu imata! Dosti je! Če vama ni všeč, ni treba več priti!" Zdržal sem nekaj več kot eno leto, potem pa sem se šel učiti. Najprej sem mislil za peka, ker pa ni bilo možnosti, sem šel za usnarjara!

Fanta sta takrat delala le opeko, žgala pa je nista nikoli. To je bilo mojstrovno opravilo. Stane Učakar ne ve, ali so Mihi pri tem pomagali še drugi in kam so opeko prodajali. Mogoče o tem kaj ve še kak drug Trzinec? Če ima kdo kaj podatkov o tem, naj se obrne na člana našega uredništva. Podatke o zgodovini našega kraja, ki so še dosegljivi, bi želeli izrgati pozabi. Ker trzinska zemlja ni bila tako rodovitna, je bilo opekarništvo vsekakor pomembna dopolnilna gospodarska dejavnost naših prednikov.

Miro Štebe

GOSPA, IZPROSI NAM MIR

V Falimi na Portugalskem se je med prvo svetovno vojno, od 13. maja do 13. oktobra 1917, Marija šestkrat prikazala trem preprosim pastirjem.

Foto: Moxa

Med romanjem po Sloveniji je Marija iz Fatime 3. septembra ob 21. uri priromala tudi v trzinsko cerkev. Na Čebulovem mostu prek Pšate jo je pričakala skupina v svečane uniforme oblečenih gasilcev, ki so jo ponesli v cerkev, kjer jo je pričakalo več kot 300 Trzincev vseh starosti. Pred prihodom Marije romarice so v cerkvi darovali mašo za mir in v čast Mariji. Bila je zelo množično obiskana. Marjijo so verniki pričakali z nekoliko dvignjenimi rokami, v katerih so držali prižgane sveče.

V župnišču so pred začetkom pripravili kakih 300 sveč, ki so vse pošle, ker pa vsi niso imeli sveč, je bilo obisko-

valcev verjetno več kot 300. Pravijo, da so Trzinci Marijo pričakali najbolj množično v vsej dekaniji. Sledila je maša z Marijo pred oltarjem. Mašo je vodil Franc Godec, župnik iz Primskega. Ob 22. uri in 30 minut so se verniki poslovili od Marije romarice, ker pa so z avtom prepeljali v Domžale, kjer so jo že pričakovali tamkajšnji verniki.

Otrokom se je prikazovala nad nizkim grmom v beli obleki z rožnati vencem v roki in jim naročila, naj ljudi vabijo k pokori in molitvi. Moljijo naj za spreobrnjenje grešnikov in za mir na svetu. S svojim prikazovanjem naj bi Marija hotela posredovati kot Kraljica miru. Ob zadnjem prikazovanju se je zgodil tudi sončni žudež. Sonce je začelo sijati z modro barvo. Letos mineva 50 let, kar je iz Fatime krenil na pol po svetu kip Marije romarice, da bi ob njem molili tudi tisti, ki ne morejo v Fatimo. 29. avgusta letos je kip Marije prispel tudi na brniško letališče in s tem začel potovanje po Sloveniji, našo domovino pa bo zapustil 26. decembra 1997.

VARSTVO OTROKA NA DOMU

V varstvo na svojem domu sprejem otroka. Podrobnejše informacije dobite na ☎: 724 011.

MLADINSKI PLANINSKI TABOR TRENTA '97

Letos smo mladi planinci okupirali Trento. Tam smo pod platnenimi strehami preživel dneve od 26. 7. do 3. 8. Menda smo bili prav prikupni, saj je lastnik kampa na koncu navdušen izjavil: "Takega tabora pa še ni bilo!"

GOR PA DOL PO HRIBIH ...

Seveda smo hodili v hribe. Prva "tura" je bil nočni pohod z manjšim presenečenjem (Slava umorjenemu Martinu!).

Naslednjega dne smo brusili pete pri spustu z Vršiča v Trento, zvečer pa smo rinili na planino Berekico na bivačiranje. V sončnih dneh smo uspeli osvojiti še prelaz Čez dol, ta hitri celo Zadnjiški Ozebnik, in Kriške pode.

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Kadar se nismo polili po hribih, smo prav tako šporino živeli. Krepili smo se z odbojko in z igro "boj med dvema". Od energije prekipevajoči mladiči pa so se navdušili nad novo atletsko panogo - melom gozjarja.

Ekipa zagriženih metalcev gozjarja

KO U ZELODCU KRULI TI, ZATE BRANE POSKRBI ...

Letos so gospodinska dela v taboru prevzeli moški. Na vprašanje, ali so tudi doma tako pridni, so v en glas dejali: "Če 'ž'mo!" Glavni krivec za polne želodce pa je bil Brane, ki si je s svojimi zanimivimi kombinacijami in recepti od starih mam na krslu prislužil ime Dr. Oelker.

Kdo je naročil zajtrk v posteljo?

Delal', sem rekel, ne pa okrog gledat'!

???

... ko je povodnega moža zagledala. Bo že držalo, da vsak dan ne vidiš silova v modrem polivinilu in z listjem na glavi. No, ja, lov za zakladom smo imeli, pa se spremljevalcu presrašene gospe menda ni dalo nič pametnega dopovedati in se je vztrajno po čelu lrkal. Revež!

Mi pa se nismo dali moliti. Še naprej smo lekali mimo tele Pehte, skozi pajkovo mrežo in gozd duhov do povodnega moža in po mrzli Soči zakladu naproti. Juhej!

Ko bi vi videli, kako je babnica bežala, ...

CE NA BIVAKU MEDVEDOV NI, SE ČISTO DOBRO SPI

Kaj pa če medved pride?

Kar s kitano ga bom pa betiki.

Bivačirali smo na planini Berekici (1248 m). Pot tja gor sicer ni bila kratka, se je pa splašalo - vsak dan menda le ne spimo zunaj, a ne.

P. S. Medvedov ni bilo.

V GOZDU DUHOV

Bodo že videli, če me bodo spet presrašiiii!

Biiiiiii!

NE, NE... ..

dolgčas nam res ni bilo. Ogleдали smo si tudi alpski botanični vrt, INFO center TNP, obiskali staro žago in MHE Krajcarca, imeli igre brez meja, pa tekmovanje ladijic ter izdelovali broške in zapestnice.

Tisti najbolj pogumni pa so se poskusili v sprehajanju čez ledenomrzlo Sočo. Menda je bilo nnnorro! Brrr!

Tekst in foto (razen prve in zadnje): Irena Mučibabić

ZA KONEC PA PLANINSKI KRST

Krst na planinskem sodišču je bil tradicionalno grozljiv, netradicionalno nemaren pa je bil tokrat tožilec, ki si je kar na sodišču trebil nohte, pil, prd ___ in rig ___. Na srečo se je branilec, tudi iz klošarskih vrst, lepo vlekli za obložene in so krst vsi preživeli.

ačna mravljica
p igumno prestaja
asluženo kazen

A naj pobegnem,
da policaju ne bo
dolgčas?

V svoje vrste smo tako dobili:

Saro - Lačno mravljico,
Tjaša - Žogico,
Anjo - Čokoladno vezalko,
Nejca - Kanadskega gamsa,
Jerneja - Soškega kila in
Braneta - Dr. Oetkerja.

Tudi letos smo tabor uspešno pripeljali h koncu.

Da je šlo marsikaj lažje in ceneje pa so pripomogli:

Občina Domžale - Oddelek za družbene dejavnosti,
Uprava za obrambo - Izpostava Domžale, OŠ Trzin,
Konta d.o.o., Grafitti d.o.o., Igor Bavčar (Trzin), Frenk
Smrke in Marko Ravnikar (oba Domžale).
Nepoboljšljivi planinski navdušenci že razmišljamo o taboru, ki bo prihodnje leto. Do takrat pa se nam otroci lahko pridruže pri planinskem krožku na OŠ in na izletih.

To sme mi, juraski Trente '97

NOVICE IZ PD ONGER: ALPE, DOLOMITI, ...

Dravijo, da je september čas glavne planinske sezone, vendar za prave planince to ne drži povsem, saj zanje tako- rekoč ni mrtve sezone. Poleti opravijo več izletov v gore le zato, ker je takrat čas dopustov in so dnevi tudi daljši, kar pride še kako prav pri daljših turah.

Člani PD Onger Trzin so doje dneve še kako izkoristili. Obiskali so celo vrsto domačih vrhov, bili pa so tudi v tujini. Še zlasti dejavna je bila, kot je že običaj, skupina gornikov, ki se zbira okrog Sandija Čičerova. Spet so obiskali Dolomiti in tamkajšnje ferate. Eden od vrhuncev med njihovimi podvigi pa je bil tudi vzpon prek triglavske severne stene po Slovenski smeri. Za Betko in Marjana Končina je bil to alpinistični krst in pravijo, da sta se dobro odrezala. Vsekakor

zaslužita pohvalo, zanima pa nas, ča se bosta vpisala tudi v alpinistično piezalno šolo? Betka zna vedno prijetno presenetiti, Marjan pa je tako ali tako hitro za.

Med tistimi ki so opravili najzahtevnejše vzpone pa moramo omeniti tudi Jožeta Jermama in Dušana Kralja. V družbi planincev iz Slovenj Gradca sta bila v Dolomitih, povzpela pa sta se tudi na enega najprivlačnejših vrhov italijanskih Alp, štiritisočak Gran Paradiso. Dušan pa se je za nameček povzpel še na lepota švicarskih Alp na Matterhorn. Vzpon na ta rogati vrh zahteva zelo dobro pripravljenost in vsak, ki pride na vrh, zasluži priznanje. Zato vse čestitke Dušanu. O vzponih drugih trzinskih planincev bomo verjetno poročali še v naslednji številki.

Zdaj na društvu posebno pozornost namenjajo nakupu prenosnih radijskih postaj, s katerimi se bodo oborožili nekateri društveni vodniki in drugi člani. Hoja z njimi bo še varnejša.

"Zemaljski lev" - Matterhorn (4478 m)

TABOR OEAV JUGEND V WEIßBACHU PRI LOFERJU

Tekmovanje "Mladina in gore", ki je potekalo v prostorih OŠ Trzin novembra lani smo mladi člani MO PD Onger Trzin ohranili v zelo lepem spominu. Ker je zmaga ostala doma, smo letos sredi julija odšli na zasluţeno nagradno taborjenje v Avstrijo. Naš cilj je bil prav tako kot lani - Weißbach pri Loferju.

Foto: Irena

Z vlakom smo se 13. julija odpeljali do mesteca Saalfelden jugozahodno od Salzburga, kjer so nas že čakali organizatorji z svojim "busom", za katerega se je kasneje izkazalo, da je v resnici samo kombi. Z njim smo se odpeljali do 14 km oddaljenega Weißbacha, kjer smo - glede na to, da smo bili tam že lansko leto - doživeli veselo snidenje z vodstvom tabora. Letos je bila v Weißbachu še bolj pisana množica udeležencev kot lani, saj so bili tu zbrani udeleženci iz Romunije, Ukrajine, Švice, Italije, juţne Tirolske, Francije, Avstrije in seveda mi, ki smo zastopali Slovenijo.

Žal pa vreme letos ni bilo lepo, tako da so bili organizatorji v resnih škripcih, saj programa tudi pribliţno niso mogli v celoti izpolniti.

Prvi večer smo si z baklami ogledali sotesko Seisenbergklamm, ki je, roko na srce, precej bolj divja kot recimo naš blejski Vintgar. Naslednji dan smo se odpravili do zaselka Wiesing in naprej do Peter Wiechenthaler - Hütte (1752 m). Sestop je bil dokaj divji, saj smo se vračali po poti, ki je vodila čez zelo drobljive pečine. Bilo je dovolj jeklenic, toda skala, ki se drobi, človeku vendarle ne daje občutka varnosti. V naslednjih dneh pa je sledilo še plezanje po umetni plezalni steni, bivak na planini Almbergalm (1131 m), kratek kanjoning (soteskanje) po koritih reke Schoberweißbach (glavni hec za udeleţence je tu 30-metrski spust po vrvi z mostu v korita) in rafting po reki Saalach. Tudi tokrat smo se po vrvi spuščali z enega na drugi breg reke Saalach. Kako izgleda pristanek v hladni vodi, lahko vidite na sliki.

Foto: Nika Tomažič

ČOF!!!

Na to pa je nastopilo obdobje izredno slabega vremena, ko je Avstrijo kar zalilo z vodo.

Doma ste takrat spremljali poročila, kako je Poljska pod vodo, mi pa za to naravno nesrečo niti nismo vedeli. Nas je bolj skrbelo, kaj bo, če se deslej miroljubna Saalach, ki teče te streljaj od tabora, odloči, da prestopi bregove.

Bivakiranje

Na to vprašanje smo odgovor dobili zadnje dopoldne. Tabor se je počasi praznil, vsi smo se zabavali ob pogledu na romunski avto neznanega izvora dvomljivih

kvalitet, ki je bil preobloţen² in preobteţen. In z njim so odpotovali domov v Bukarešto!? Slovenci smo bili v zadnji skupini, ki je zapuščala tabor - in to prav jadno, saj je naša soseda Saalach začela hitro naraščati in že preplavljati dovozno pot.

No ja, po svoje zanimiv konec tabora, ki so se ga udeleţile članice mladinskega odseka PD Onger Trzin, ki so zmagale na lanskoletnem državnem tekmovanju "Mladina in gore": Katja Šenk, Urša Štremfelj, Nika Tomažič, Jerneja Kostevc ter mentorja Irena Mučibabić in Emil Pevec.

Da smo se na taboru dobro počutili, so pripomogli predvsem Mladinska komisija pri Planinski zvezi Slovenije, PD Onger Trzin in Urad vlade republike Slovenije za informiranje. Ob tej priloţnosti se jim še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Emil Pevec

IZDELAVA VSEH VRST SLAŠČIC VALENTINA KUPERŠIN

PRIPOROČAMO:

- razne torte (po okusu),
- orehove rezine,
- domača metina potica,
- škofov kruh,
- otroške torte (v obliki):

- onja
- medvedke
- lečna
- recept
- palčka

Trzin, Za hrihom 11/c, pri kamnolomu
Telefon: (061) 714 - 372

ZASTOPNIK d.o.o.

Pod gozdom 2,
1236 Trzin

Tel.: 061/713-149

Fax.: 061/713-178

Mobiltel: 0609 615-088

POSLOVALNICE:

TRZIN, Pod gozdom 2, ☎: 061/713-149

ŠIŠKA: Celovška 149a, ☎: 061/558-486

KAMNIK: Kldričeva 64, ☎: 061/812-611 int.: 35

BTC: Šmartinska 152a, hala A, ☎: 061/1851-787

VELENJE: Kardeljev trg, ☎: 063/850-064

KRANI, Siražišče, Škofjeloška 22

BREZ SPONZORJEV NE BI BILO USPEHOV NAŠIH ALPINISTOV

V petek, 5. septembra, so se na tiskovni konferenci v servisu Debevc v Mengšu javnosti predstavili člani letošnje najzahtevnejše slovenske alpinistične odprave v Himalajo. Pravzaprav gre za dve odpravi v enem, saj se bodo vsi člani poskusili najprej s Pumorijem, 7165 m visoko zaledenelo skalno piramido, zatem pa se bodo štirje člani odprave zagrizli še v 2600 m visoko zahodno steno Nuptseja (7861 m), ki še ni bila preplezana in pomeni enega največjih, še neresenih problemov sodobnega himalajzma.

Fantje so si izbrali servis Debevc za tiskovno konferenco zato, ker je podjetje glavni sponzor vodje obeh odprav, Tomaža Humarja Lastnika in direktor servisa Franc Debevc pa je ob tej priložnosti Tomažu izročil tudi ključ novega volkswagenovega avtomobila. Servis, ki je pri nas eden najuspešnejših prodajnih zastopnikov za vozila VOLKSWAGNA in AUDIJA, podpira tudi naše druge športnike, še zlasti smučarje, pomagala pa je tudi graditi dvigalo za invalide v mengeški soli.

Marjan Kovač, Tone Škarja, Tomaž Humar in Janez Jeglič na tiskovni konferenci v avtoservisu Debevc v Mengšu

Alpinisti so med drugim povedali, da njihovih uspehov v najvišjih svetovnih gorstvih ne bi bilo, če ne bi bilo sponzorjev kol je servis Debevc. Sicer pa je pri organizaciji letne odprave sodelovala tudi Komisija za odpravo v luja gorslva pri PZS. Odpravo na Pumorij imenujejo kamniška in je posvečena šestdeseti obletnici kamniškega alpinističnega odseka. Poleg Tomaža Humarja po sestavlja še sedem alpinistov in dr. Franci Kokalj, ki ima že več tovrstnih odpravnih izkušenj, družbo pa jim hosta Jetali dve gornici, ki sta se odličili za turing. Na pol so krenili 10. tega meseca, po opravljenih formalnostih v Katmanduju se bodo odpravili proti baznemu laboru v najvišjih vrhov sveta. Za aklimatizacijo se bodo najprej povzpeli na Lohuche Peak (6550 m), za tem pa se bodo poskusili s strminami Pumorija. Na vrh namera-

Pumorij (7165 m)

preko 2000 m visoke jugovzhodne stene.

Štirje člani odprave: Tomaž Humar, Janez Jeglič, Marjan Kovač in Mehičan Carlos Carso se na nameravajo zalem vstopiti še v zahodno steno Nuptseja, družbo pa jim bo delal dr. Franci Kokalj. Stena je kljub številnim poskusom še nepreplezana, saj gre za mogočen zid ledu in skal. Pričakujejo, da jih bo 70 % smeri čakalo plezanje v ledu, kjer bodo izpostavljeni tudi morebitnim izstrelkom padajočega kamenja in ledu, zato bodo skušali najprej plezati kar ponoči, ko je bolj mraz in se gora ne odresa odvečnega bremena. Kasneje jih čaka zahtevno plezanje prek skalnega dela gore. Sleno nameravajo preplezati v čistem alpskem stilu, kar pomeni, da bodo s seboj vzeli vso potrebno opremo in plezali v enem zamahu od vznožja do vrha.

Vračali naj bi se po isti smeri, če bodo razmere ugodne, pa se bodo povzpeli še na vrh W 1 (7784 m), ki še ni bil osvojen in bi to pomenilo do zdaj najvišji, še neosvojeni vrh, ki bi ga osvojili Slovenci.

Ker ekipo sestavljajo sami prekaljeni mački, upamo, da jim bo podvig uspel. 28-letni Tomaž Humar je bil že štirikrat v Himalaji in vedno je bil uspešen (leta 1994 Ganeš V, I. 1995 Anapurna I - zadnji iz serije 14 vrhov, ki so višji od 8.000 m, na katerem so stali Slovenci vsaj enkrat, spomladi leta 1996 Ama Dablam, jeseni istega leta Bobaye. Lani si je pridobil naslov najboljšega slovenskega alpinista, hkrati pa je prejel tudi prestižno nagrado Zlati cepin za najzahtevnejši alpinistični podvig sezone leta 1996, ki ga podeljuje Francosko združenje gorskih vodnikov. 36-letni Janez Jeglič je že vrsto let osvajal

naslove najuspešnejšega alpinista in športnika domažske občine, leta 1995 je bil najboljši slovenski alpinist, svetovno slavo v alpinističnih krogih pa si je priboril z vzponi v Patagoniji, v indijski Himalaji, šlejejo pa ga tudi za najbolj vsestranskega alpinista na svetu, saj pleza smeri desete težavnostne stopnje, hkrati pa je uspešen tudi v visokih gorah, med drugim je bil, kot doslej prvi alpinist naše občine, na Mont Everestu.

32-letni Marjan Kovač je član mengeškega alpinističnega odseka, vrsta lrsinskih planincev pa ga je spoznala pred dvema letoma, ko jim je pomagal pri vzponu na Mont Blanc. Ima tudi odpravnarske izkušnje, predvsem iz obeh Amerik. O Carlosu Carsoju pa le naslednje: je četrti Zemljan, ki je osvojil vseh 14 osemtisočakov.

Nuptsa (7855 m)

Glavni sponzorji odprave so: Servis Debevc, Mengše, Charlet Moser, T.E.R.R.A. Mammüt, Iglu, Beal, Camp, Radlo HIT, Svetina - Lazar d.o.o., TIRING d.o.o., Mercator Grmada, SKB Kamnik, 3 ZNA, Calcit Kamnik, CA-SKB Leasing d.o.o., ITU d.o.o. Hidrotehnik, Delo Revije, Elektro Ljubljana, Emona krmila, GALMA, Gimpex, JATA, Kolinska, Kemis, LB Domžale, Kempplast Domžale, Kretkova banka, Krka

Novo mesto, MAP - TRADE, Pro MONTANA, Metal OFIL Juhani, Salewa, Lova, AS Servis, AO Domžale, AO Kamnik, AO Mengeš, PD Mengeš, KA pri PZS, KOTG pri PZS, Signa d.o.o., Sport Market, Foto studio Klemenc, Tosama Domžale, Občina Domžale, Občina Novo mesto, Slovenska vojska in drugi.

G. Debevc predaja ključ novega avtomobila najboljšemu alpinistu leta 1996 v Sloveniji Tomažu Humarju

MOJI OTROCI ME VEŽEJO NA MOTOCIKLIZEM

Trzinški motoristi so pustili velik pečat v slovenskem in tudi v nekdanjem jugoslovanskem motociklizmu. Z dirkami in uspehi je začel Matevž Štefe, kmalu pa se mu je pridružil Janko Štefe. Le-ta je nízal zmage in se okronal z večkratnimi naslovi državnega prvaka v kategoriji do 50 ccm (kubičnih centimetrov). Družbo so mu delali Tone Kralj, Mato Presečki in kasneje še brat Matevž Štefe mlajši. Nesrečna smrt Toneta Kralja na dirki v Škofji Loki pa je močno prizadela trzinški in tudi slovenski motociklizem. Šele po nekaj letih je na hitrostnih dirkah motociklistov zablistel še en Trzinec, Silvo Habat, ki je dosegel mnogo zavidijskih uspehov.

Od kod takšno navdušenje nad motorji?
Že kot majhen otrok sem navdušeno spremljal motoristične dirke in občudoval voznike. Oče nas je vozil na dirke v Portorož, Škofjo Loko, Kamnik. Lahko bi rekel, da je bil že oče ljubitelj motociklizma, le da ni tekmoval.

Kako ste začeli z dirkanjem?

Podpore za tekmovanja

pri očetu nisem imel. Ker pa je motociklizem zelo drag šport, sem moral na tekmovanja v prvih letih pozabiti. Pravzaprav sem začel tekmovali zelo pozno, ko sem si sam ustvaril pogoje za tekmovanje. Imel sem že več kot 27 let. Začel sem leta 1982 in sem z eno prekinjivijo tekmoval vse do leta 1995. To je bila, glede na starost, dovolj dolga doba.

Pa vendar, bili ste uspešni.

Zelo uspešen za tiste čase in razmere. Predvsem zato, ker sem k motociklizmu pristopil z vso resnostjo, si zelo prizadeval in se marsičemu odrekal.

Kaj vse sestavlja trening motociklista?
Trening je sestavljen iz kondicijskega dela in vožnje. Telesna pripravljenost motorista je zelo pomembna. Za kondicijske priprave je potrebno veliko časa, motivacije in volje. Intenzivno sem začel trenirati že spomladi, ko sem se pred šestimi uro jutraj že vračal z Doberna in Rašice. Vozil sem na Grobniku, ker je nam najbližji in najcenejši. Sama steza je zanimiva, razgibana in zelo zahtevna, pa tudi všeč mi je. Najbolj pri srcu

so mi bila še dirkališča v Salzburgu, Hohenheimu, Le Mansu v Franciji. Pripravil pa sem se še na druge načine, kajti mnogo je dejavnikov, ki sestavljajo mozaik uspešnosti. Seveda ne gre zanemariti finančnih sredstev, ki so pri motoristih zaradi drage tehnike zelo visoka.

Ali ste priredili motociklizmu tudi svoj jedilnik?

Prehrana je zelo pomembna. Posebne diete nisem imel. Jedel sem veliko sadja in zelenjave. Danes pa je verjetno drugače.

Kdo vas je spremljal na dirke?

Veliko me je spremljal brat Janez pa Žabnikar Franc iz Radomelj, s katerim sva zelo dobro sodelovala. Pripravil mi je motor in zelo sem mu zaupal, kar je pomembno. Potreboval sem krog ljudi - o ekipi zaradi pomanjkanja denarja ne bi mogel govoriti, navdušencev in prijateljev, ki so skrbeli, da je bil motor vedno ustrezno pripravljen. Dirkalni motor se namreč razdira pred vsako dirko in po vseh treningih, kar zahteva veliko dela in veliko natančnosti tehnika. Pogosto nas je preganjal tudi čas, saj smo morali takoj po dirki domov, kajti vsi smo bili zaposleni. Po Evropi smo potovali s kombijem, kar pa je dostikrat tudi obremenjujoče.

Zakaj je potrebno motor pred vsako dirko razdreti?

Zaradi varnosti. Dirkalni motor je zelo navit, napet in obremenjen. To so močni motorji, visoke vrtiljivosti in obraba je strašno velika. Pri razdiranju pregledaš cilindri in stanje bata. Pri kritični obrabi je potrebna menjava delov, dostikrat pa morajo zadoščevati le drobni popravki s posebnimi pilicami in finimi brusnimi papirji. Težko je obdržati motor v lakem stanju, da je hiter in da ne odpove. Za to je potrebno veliko dejavnikov. Denarja nismo imeli toliko, da bi gibljive dele menjali tako pogosto, kot bi bilo potrebno. Odločali smo se za vmesne poti, te da je zdržalo in bilo dovolj hitro.

Koliko motorjev ste zamenjali in katere?

Začel sem z **AZ 250**. To je bil cestni motor, s katerim sem na Grobniku zelo dobro odpeljal nekaj dirk. Imel sem ga eno leto. Nato sem kupil rabljeno dirkalno **Yamaha 250 ccm**, s katero sem imel same težave in odstopa. Leta 1984 sem v Švici kupil novo dirkalno **Yamaha 250 ccm** in istega leta osvojil naslov državnega prvaka takratne Jugoslavije. Z novim motorjem je šlo strmo navzgor. Nepričakovano sem prehitel razna znana imena kot so Božo Janežič iz

Kamnika, Leljak iz Zagreba, Mitja Rjavec iz Nove Gorice. Državni prvak sem bil trikrat zaporedoma v letih 1984, 1985 in 1986 in osvojil takratno najvišje jugoslovansko priznanje v motociklizmu - zlato čelado. To je bil za takrat velik dosežek. Na vrh je namreč lažje priti, kot pa ga obdržati. Državno prvenstvo so sestavljale štiri tekme in zato, da si odpeljal štiri tekme, od katerih so se ločkovale le tri, kol zmagovalc, je bil potreben velik napor, dobra pripravljenost in zbranost, pa tudi tehnika je morala biti brezhibna.

Kaj ste razmišljali med dirko?

Nič. Pri hitrostih do 300 km/h je potrebna popolna koncentracija, osredotočen je na stezo in na zaviranje. Pred zavojem je potrebno izbrati pravi meler za točko zaviranja. Razmišljanje je pri tem lahko takoj usodno. Dirke za državno prvenstvo so krajše 10 - 12 krogov, ampak vozil sem tudi dirke za evropsko in svetovno prvenstvo, kjer je 32 - 35 krogov. Časovno je to 40 - 45 minut visoke koncentracije. To je velika psihična in fizična obremenitev.

Ali ste imeli svojega trenerja?

Ne, trenerja nisem imel. Stotinke ti nihče ne more dati. Pri hitrosti 250 km/h si popolnoma sam.

Zakaj ste se odločili za močnejši razred z motorji do 500 ccm?

To je želja vsakega tekmovalca, ki to zmore. To je strašen izziv, je vrhunec vsega. Jaz sem imel to srečo, da sem to lahko poizkusil. Dve sezoni sem vozil samo evropska in svetovna prvenstva, ker sem bil edini Jugoslovčan s 500 ccm motorjem in sem bil tudi zaradi tega zunaj zanimiv. Za takrat je bil to kar velik zalogaj. Udeleževati se izključno svetovnega prvenstva! Lepa so bila tista leta s trivaljno Honda 500 ccm, katero je prej uspešno vozil Spencer. Honda nisem kupil od njega, je lakšen tip motorja je bila. Tekmoval sem z zventičimi imeni kot so Eddie Lawson (ZDA, svet.

prvak v letih 1984, 1986, 1988 in 1989), Wayne Gardner (Avstralija, svet. prvak leta 1987), Freddie Spencer (ZDA, svet. prvak leta 1983 in 1985), Mamola, Schwanz in drugi. To je bil vrhunec moje motoristične kariere.

Kaj pa odziv domačih, ali so imeli kaj pripomb?

Vsaka stvar se zgodi tako, da je za vse prav. Branili mi niso, določen strah pa vedno obstaja.

Svetovna prvenstva v motociklizmu prirejajo v disciplinah: cestnohitrostni motociklizem, motokros, trial, enduro in speedway. Katerih ste se udeleževali?

Vozil sem samo cestnohitrostne dirke. Dvigoval pa sem tudi uteži. Na republiškem prvenstvu sem osvojil srebrno medaljo.

Zakaj ste prenehali tekmovali?

Temu so botrovala finančne težave in spremembe v svetovnem merilu v razredu 500 ccm.

Ali se dandanes še kaj vozite z motorjem?

Danes se skorajda ne vozim več. Svojega težkega motorja nimam, ker vzdržujem motorje sinov. Pravzaprav me niti ne vleče. Ceste danes so zelo nevarne in za hitrosti okrog 250 km/h neprimerne. Raje grem na Grobnik, kjer pritisnem do konca. Zdaj vozijo že naši fanje (Uroš 17 let, Jure 16 let, Marjan 12 let, Luka 11 let in Silvi 7 let). Tega jim ne preprečujem, vendar jih pa tudi preveč ne vzpodbujam. Možnost imajo, priorileta pa je vendarle šola, potem dolgo časa nič in nato dirke. V Sloveniji je težko postati svetovni prvak, ker tovarne, izdelovalke dobrih motorjev, naredijo le dva ali tri prvorazredne, katere vozijo le izbranci. Že sama letna najemnina za te motorje je zelo visoka. Slovenija je premajhna in ni dovolj vlagateljev v tekmovalce.

Vaši otroci so torej vaši nasledniki?

Ravno pred kratkim je še ne 7-letni sin znanal na dirki v Murski Soboti z Yamaha PV50. Dirkajo prav vsi. Nova prava, lepa stvar za podmladek, so dirke s scooterji oziroma učni poligoni ali kartodrom v Portorožu, na Ptuj in v Murski Soboti. Starostnih omejitev ni. Skupine sestavljajo po kubaturi motorja. Za mlade nante je to idealna priložnost za hujenje vroče krvi. Fanje tako ne dirkajo po cestni, pač pa na dirkališčih, ki so ustrezno zaščiteni in tudi sam si zaščiten (čelada, kombinizon, rokavice in škornji).

Ali pomagata tudi pri organizacijah tekmovalni?

Malo tudi. Moji otroci so tisti, ki me vežejo z motociklizem. Za dirke pa sem že pre-

star in preveč obremenjen ter premalo motiviran, da bi posegel po prvih mestih.

Ali mislite, da je motociklizem predvsem moški šport ali pa je primeren tudi za ženske?

Tudi ženske so na dirkališčih in so tudi dokaj uspešne. Po vrhu ne posegajo, ampak to ne pomeni, da so slabe. Potrebno je namreč veliko moči in vprašanje, če jo ima kakšna ženska toliko. Težko je obvladati motor in hitrost hkrati, seveda v čimkrajšem času. Pri zaviranju strahotno trpijo rame in roke. Svetlovni prvaki vsakodnevno trenirajo v fitness studijih. Potem pa je tu še družina. Drugače pa so

ženske, ki uspešno tekmujejo in marsikateremu fantu pokažejo hrbet.

Prihodnost motociklizma v Sloveniji. Mislim, da je v porast. Posebno scooterji. So cenovno dostopni in primerni za mlade tante in dekleta.

Urša Mandeljc & Mojca Senica

TRGOVINI:

Trzin,
Kidričeva ul. 12,
Mengeška ul. 9,

vabi v septembru
Trzince k
nakupom po
ugodnih cenah:

čokolada Milka 100 gr. (vsi okusi)	115,00 SIT /kos
sok pomarančni 2 l. Pfaner	265,00 SIT /kos
pivo Celjski grof 0,5 l.	85,00 SIT /kos
vino Dar jeseni belo 1 l.	175,00 SIT /kos
sir Lent	910,00 SIT /kg
suha goveja salama Čadež	1.496,00 SIT /kg
jajca 10/1 A	240,00 SIT /zavitek
banane	120,00 SIT /kg
toaletni papir rolce Sanya 8/1	345,00 SIT /zavitek
pralni prašek Ariel novi 3,6 kg.	920,00 SIT

Pripravljamo različne narezke po naročilu -
se priporočamo.

STRELSKA DRUŽINA BIRING TRZIN RAZVESELJUJE

Ko sem v prijetnem popoldanskem klepetu predsednika tehnične komisije SD Trzin Damjana Klopčiča povpraševala o delovanju tega prijubiljenega trzinskega društva, se je samozavestno nasmeljal in brez skrbno dejal: "Saj nas vsi poznajo!" Glede na rezultate, ki jih z rednimi tedenskimi vajami ob podpori svojih sponzorjev dosegajo na tekmovanjih na državni ravni, bi ta trditve golovo morala veljati. V pretekli sezoni so tako dosegli naslednje uspehe:

- dva naslova državnih prvakov v vel-eranski konkurenci, za kar sta zaslužna Franc Brečko in Andrej Perne,
- ekipni državni naslov v streljanju s puško velikega kalibra,
- odličen uspeh Andreje Perne, ki se je na državnem prvenstvu uvrstila v finale, na koncu pa dosegla 8. mesto,
- 9. mesto na državnem prvenstvu Gornjirja Pevca, ki je bil tudi izbran v ožji izbor za slovensko državno reprezentanco,
- v pionirskih disciplinah so kot ekipa dosegli vsa prva mesta, vključno s prvenstvom gorenjske regije, med posamezniki pa sta bila uspešna Andrej Blažič in Tine Kolenc in sicer dvakrat na 1. mestu in štirikrat na 2. mestu,
- na ligaških tekmovanjih nastopajo v II. ligi, kjer so s puško dosegli 6. mesto, enako pištolački.

Po besedah Damjana so presenečali tudi najboljše ekipe!

Trenutno se predstavljajo z nazivom, ki vsebuje tudi ime glavnega sponzorja -

Strelska družina Biring Trzin, v bodoče pa nameravajo poudariti in ponesti v svet ime našega kraja in tako streljati kot Strelsko društvo Trzin. Pištolački bodo na svojih opravah razkazovali napis Biring d.o.o., puškaši pa Jan bar.

Konec avgusta so strelci Trzince presenetili z enkratno strelsko veselico, ki se je zgodila tudi Črnomajcem. Slednjih se je, med potepanjem kar cel avtobus ustavilo v našem kraju. Navdušeno so se udeležili duhovito pripravljene igre metanja sekire v leseno tarčo, katere ploščo je odrezal Bojan Perko, izdelal pa Milan Klopčič. Glavna nagrada v tem preizkusu je bilo gorsko kolo, ki ga je po končnem izidu le prejel "Trzinčan", kar pa še vedno ni bilo v skladu s pričakovanji, saj bi moral po legendi o trzinskih skircih zmagati "Trzinčan". Za vse, ki ne poznate razlike med "Trzinčanom" in "Trzinčanom" naj povem, da so med krajanji prvi domorodci, drugi pa priseljenci.

Ob plesovanju po ritmu ansambla Stopar in pijači, za katero je poskrbel Napredek d.d., pa še jedišči po zmernih cenah, je vse hitelo in pridno kupovalo srečke, ki so pri-

našale dobre nagrade. Glavni dobiček, prispevek SD TRZIN, je bil popularni scooter in po mnenju občinskih veljakov eden najdragocenejših dobitkov na tovrstnih prireditvah loto. Naj kar takoj povem, da ga je dobil simpatični »Trzinčan« Zoran Perko s srečko št. 04885. To je izvedel šele naknadno, saj je kar nekaj cukrenih pogumnežev zaradi dežja zapustilo zabavo ki je bila za borne pol ure prekinjena, a so vzdržljivim stopetdesetim veseljakom ugodil in po nalivu nadaljevali šou.

Ostale podeljene nagrade so bile še:

- alarmna centrala, prispevek ELIAS d.o.o.,
- guma Pirelli, prispevek Biringa d.o.o.,
- umetniška slika, prispevek gospoda Andreja Perneta.

In še nepodeljene:

- gorsko kolo, prispevek SD TRZIN,
- klasična kitara izdelovalca Tomaža Šinka,
- weekend paket za dve osebi v Bohinju, prispevek Giorije bara,
- guma Pirelli, prispevek Biring d.o.o.

Srečelov je bil prijavljen pri Ministrstvu za finance. Razmerje med polnimi in praznimi srečkami je bilo približno 1:3. To dokazuje podatek, da je bilo od 831 prodanih 271 dobitkov. Veselica je prinesla 75.000,00 SIT dobička, ki ga bodo strelci namenili podmladku.

Zahvaljujejo se vsem, ki so s svojo dobro voljo in prizadevanjstjo prispevali k uspehu prireditve: KS Trzin, ki je odstopila prostor, osebju, ki je pošteno opravilo delo za točajno mizo, mesarstvu Goričane, vsem, ki so v kakršnikoli obliki prispevali z nagradami oziroma prispevki, predvsem pa tistimi, ki so bili na veselici objavljeni na reklamnih panojih.

Za konec ste vsi, ki se želite preizkusiti v streljanju, vabljani na tekmovanje za »Prehodni pokal Marjana Mušiča«, ki bo v znamenju meseca športa potekal v prostorih SD Trzin s pričetkom 15. 9. 1997 v poznopopoldanskih urah (od 17.00 do 20.00). Trajal bo vse do petka, 20. 9. 1997, ko se bo pomerilo 6 najboljših neaktivnih strelcev.

Zadnji zmagovalec, ki se je lahko eno leto ponašal s pokalom je Darko Pirč. Le v primeru, da osvoji prvo mesto 3-krat zaporedoma mu ta tudi ostane, ker pa je bilo to prvič, ga pozivamo, da se spet oglasi in ga morda le začasno vrne. Kdo ve?

Viktorija Pečnikar-Oblak

REKREACIJA ŠD TRZIN

PONEDLJEK	KOSARKA	20.30 - 22.00
TOREK	NOGOMET	20.30 - 22.00
SREDA	REKREACIJA ŽENSKE	20.00 - 21.00

Možnost najema telovadnice za ostale dejavnosti (družine, zasebniki, ...) ob sobotah in nedeljah. Informacije: Igor Kralj, ☎: 712 - 103

REKREACIJA ZA ŽENSKE

Želite storiti kaj za svoje telo tudi v času, ko zunaj niso najprimernejše razmere za telesne dejavnosti? Trzinske ženske imate možnost za to v času rekreacijskih ur za ženske, ki jih bodo spet redno pripravljali v telovadnici trzinske osnovne šole. Tokrat se bo ženska rekreacija pod strokovnim vodstvom začela v sredo, 1. oktobra, ob 19.30. Pridite takrat v telovadnico, kjer boste izvedele za vse druge podrobnosti.

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV

Pujasa so nam spekli v gostilni pri Naro-
belu. Bil je mega!
Da, drage dame in gospodje, tako rekoč za
konec sezone smo si privoščili piknik, kaj
piknik, to je bil pravi marafonski žur, skoraj
do jutra. Bili smo glasni, razposajeni,

resnično smo se veselili naših uspehov, ki
smo jih želi skozi vso to kratko vroče
poletje. In zato se na tem mestu zahvalju-
jemo vsem bližnjim in daljnjam sosedom
KUD-a, ki smo jim kratili nočni spanec, ter
za razumevanje in potrpežljivost, ki so ga
imeli z nami.

Igralci smo kot otroci, veselimo se uspehov,
vendar nismo sebični, to naše veselje si
vedno želimo deliti s prijatelji, kolegi, z
vsemi, ki na kakršenkoli način sodelujejo z
nami. Zelo smo bili veseli prijateljev iz
gledališča Ane Monroe, ki so nas prišli
pozdravit, pa čeprav za pol urice naravnost

iz Postojne, kjer so imeli predstavo.
Da, drage dame in gospodje, iz Postojne!
Kar nekaj kulturnikov iz Trzina - prav tako
povabljenih, pa si, na žalost, le pol urice ni
utegnilo vzeti. No, ja, tudi to bomo preživel
kajneda, bi rekel gospod Jonas.

In da ne pozabim omeniti nove pridobitve "za
človeštvo" seveda KUD-ovsko. In to je, drage
dame in gospodje, star Boschoev hladilnik.
Hladilnik, ki ti tako lepo ohladi pivo na tisto
pravo temperaturo (znamke piva vam ne bom
povedal, da ne boste rekli, da delamo
rekiamo).

Ha, pa da ne boste mislili, da je s pikniki že
konec! Kje pa! Kot vsako leto se bodo tudi
letos pekle ribice, za nas seveda, na Zbiljah,
kjer se bomo dobili vsi Impro ligaši, igrala pa
nam bo glasbena sekcija Ane Monroe. Kaj
hočemo, v teh težkih časih človek še hujšati
ne more več! Pa dovolj o hrani in pijači, pa
čeprav, roko na srce, je to prav prijetna tema.
Ampak kot pravi že star pregovor, brez dela
ni jela, se tega vsekakor zavedamo tudi mi.

Čez dober mesec dni se bo pričela sezona
Impro lige. V tem letu bomo stopili na oder
Trnovskega KUD-a France Prešeren z eno
ekipo, še prej pa se bomo udeležili pogovo-
rov in priprav za samo izvedbo Impro lige.
Verjetno bo zopet nekaj novih igralskih disci-
plin, ki bodo Impro ligo še bolj popestrile.
Vsekakor bo kar zabavno. Sicer pa vas bomo

o Impro ligi tako in
tako sproti ob-
veščali.

Prav tako pa bomo
čez dober mesec
pričeli z vajami za
novo predstavo,
ampak, zaboga,
samo ne sprašujte
nas, kakšna pred-
stava naj bi to bila, ker trenutno tudi mi o
tem nimamo pojma. Vemo samo to, da
mora biti dobra, z veliko glasbe in petja in
vsekakor smešna.

In še en preskok k sedanji predstavi Shake-
speariadi. Do konca septembra, datum še
ni določen, bomo predstavo odigrali za vas,
v Trzinu, najverjetneje med lokali v novem
naselju, kjer je Arvaj, bar Repek itd.

Da pa slučajno ne bo kdo rekel, drage
dame in gospodje, da ne skrbimo za igralski
podmladek, v družini Cotman - Zupanc
so poskrbeli, da igralstvo v Trzinu ne bo
izumrlo. Mimi, čestitamo ti za hčerko
Anjo in samo upamo lahko, da ji namesto
pravljic ob večerih bereš - Stanislavskega.
Za vse vas, ki ste se prebili do konca tega
članka, pa kot vedno: Lep gledališki poz-
drav!

Jože Štih

ANTON SKRLEP ŠESTI NA EP JEKLENIH MOŽ

V danskem mestu Frederica je 2. av-
gusta potekalo evropsko prvenstvo v
triatlonu jeklenih. Slovenci smo imeli pravico
do šestih udeležencev, med katerimi je
veteranske barve zastopal naš sokrajan **Anton
Skrlep** (KD Kamnik). Proga je bila
zahlevna (3,8 km plavanje, 180 km kole-
sarjenja, 42,2 km teka). Voda je imela le
19 °C, lako da so morali tekmovalci plavati
v neoprenskih oblekah, oviral pa jih je tudi
močan morski tok.

Anton Skrlep se je v kategoriji 45 do 49 let
s časom 10 ur in 19 minut uvrstil na šesto
mesto. Ekipo pa je slovenska reprezen-
tanca osvojila četrto mesto.

Anton si je po evropskem prvenstvu vzel
nekaj dni dopusta, da je obnovil moči,
nastopil pa je že 23. avgusta v Sevnici
na triatlonu m plavanja, 40 km kolesarjenja in
10 km teka), kjer je v svoji kategoriji osvojil
prvo mesto.

Omembnejša tekma je bila tudi 6. 1. m. v
Gradu v Italiji, kjer je v ostri mednarodni
konkurenci zasedel 2. mesto (1.500 m, 42
min, 10 km).

Pred zaključkom sezone za Triat-
lonce ga čakata še dve pomemb-
nejši tekmi v Puli in Rovnju. O
tem, kako se bo odrezal, bomo
poročali v oktobrski številki.

Anton se za pomoč, s katero so
mu omogočili nastop na EP, zah-
valjuje podjetju Hyundai - Avio-
trade, Marjano Tekavcu, Tonetu
Lagoji in Antonu Horjaku.

NACRTI SD TRZIN

19. septembra pripravljajo za trzinski vrtec "Žabica"
otroško športno olimpiado, ki bo na igrišču OŠ Trzin.
Olimpiada je namenjena vsem najmlajšim krajanom
Trzina. Program se bo začel ob 16. uri. Poleg športnih
dejavnosti (tek, skok v daljino, škropljenje z vodo,
metanje na koš, skakanje na trampolinu) bodo program
kulturno popestrili trzinski gledališčniki ter Pika Noga-
vička iz Mengša. Vse naokoli pa bo stalo mnogo stojnic.
Tudi skozi vse šolsko leto bo potekala organizirana
šolska vadba v telovadnici za najmlajše, od 2 - 7 let. Za
šolske otroke pa bodo v okviru šole organizirani krožki:
odbojka, atletika, gimnastika, košarka, šah, ... Poskr-
bljeno pa bo tudi za izvenšolsko rekreacijo: odbojka,
nogomet, košarka, ... ki bo potekala od 17. do 22. ure.
Možen bo tudi osebni najem telovadnice med vikendom.
In kaj v prihodnje?

Ureditev športnega parka v Trzinu, ograditev igrišča pred
OŠ, s čimer bi zaščitili tekaško progo pred kolesarji in
motocikli. Želijo pa tudi urediti okolico bajeja v novem
Trzinu, kjer naj bi bila atletska steza, nogometno igrišče,
balinišče, sprehalne poti, ki bi bile pozimi smučarske
jekaške proge, lokalček in sanitarije.

Športno društvo želi k rekreaciji in športni dejavnosti
privabiti čimvečje število krajanov. K sodelovanju vabi tudi
krajanje, ki bi pomagali kot trenerji pri posameznih športnih
zvrsteh.

Urša Mandeljc

Pižem

avtoservis Pižem Rado s.p.

Mehanika, kleparstvo, ličarstvo, prodaja avtomobilov in rezervnih delov

Servis: Mala Loka 15, 1230 Domžale

Tel.: 061/161 2164, 372 333, Fax: 061/373 151

Salon: Ljubljanska c. 111, 1230 Domžale

Tel./Fax: 061/714 812

SLOVENCİ ODKRIVAJO NISSANA

Čeprav je Nissan že vrsto let v Evropi najbolje prodajan japonski avtomobil - letno jih prodajo več kot 500.000, in je na slovenskem trgu prisoten že dalj časa, slovenski kupci šele zdaj odkrivajo ta vozila iz dežele vzhajajočega sonca. Vse bolj spoznavajo, da ta vrsta avtomobilov za plačano ceno kupcem vrača vsaj toliko, običajno pa še precej več, kot obljublja in je zelo konkurenčna vsem drugim znamkam avtomobilov.

Kar triletna garancija

Nissan prinaša celo vrsto novosti, ki povečujejo varnost, ekonomičnost in udobnost vožnje. Za razliko od nekaterih drugih proizvajalcev, ki se trdno oklepajo tradicije, gredo pri Nissanu smelo naprej. Pri tem posebno pozornost namenjajo varnosti in kakovosti. O tem govori že dejstvo, da garancija za vsa Nissanova vozila traja kar 3 leta ali 100.000 km. Garancija velja za novo vozilo, za pogonski sklop, za barvo in prerjavenje.

Vseevropski servis

V Evropi pa je Nissan razvil tudi edinstven vseevropski servis. Poskrbel je, da je za vsa vozila Nissan voznikom kjerkoli v Evropi zagotovljen kakovosten servis. Če ni mogoče vozila popraviti na kraju samem, ga bodo brezplačno prepeljali na najbližji pooblaščen Nissanov servis. Če je prišlo do trčenja ali hujše okvare, pa kupci za čas popravila dobijo brezplačna nadomestna vozila.

Posebna skrb varnosti vozil

Nissanova vozila postavljajo med najvarnejša posebne bočne ojačitve, vsa pa imajo na voznikovi strani tudi varnostno zračno blazino, ki jo je mogoče ob doplačilu dobiti tudi na sovoznikovi strani. Varnostni pasovi so posebej prirejani in usklajeni z delovanjem zračnih blazin. Vsa Nissanova vozila imajo tretjo zavorno luč, kar poveča varnost pri zaviranju, modeli višjega cenovnega razreda pa so opremljeni tudi z ABS zavornimi.

Varni pred tatovi

Vsa Nissanova vozila imajo kodni ključ, kar preprečuje krajo avtomobilov. Zanimivo je, da v zadnjih letih v Sloveniji latovom še ni uspelo ukrasti nobenega Nissana. Lahko sicer razbijejo vetrobransko steklo in iz avtomobila kaj ukradejo, odpeljati - brez pajka, pa ga ne morejo.

Visoka kakovost motorjev

K varnosti Nissanovih vozil prispevajo tudi kakovostni motorji, ki imajo vsi po 16 ventilov, odlikujejo pa se z dobrimi pospeški in majhno porabo. Pri Nissanu pravijo, da imajo vozila za prav vsakega posameznika - od mestnih voznjaj prilagojenih vozil vrste Micra, do udobnih limuzin Primera, terenskih vozil vrste Terrano do različnih kombijev in drugih tipov avtomobilov. Pri Nissanu ves čas posvečajo posebno pozornost željam, potrebam in zahtevam kupcev, zato si vs čes prizadevajo za nove in nove izboljšave, vse da bi kupcem lahko zagotovili kar najbolj kakovostne, zanesljive, udobne in varne avtomobile.

Kje najlažje in najhitreje do Nissanovih vozil?

Trzinecem najbližji in hkrati edini v domžalski občini pooblaščen prodajalec in serviser za vsa vozila znamke Nissan je servis Pižem iz Male Loke. Tam se izbira Nissanovih vozil začne že pri ceni 15.990 DEM, kupci pa v podjetju Pižem lahko opravijo vse od nakupa, zavarovanja do servisiranja vozil.

AVTOSERVIS PIŽEM - SERVIS S POPOLNO PONUDBO

Prav gotovo ste že kje videli rdeči napis Pižem, pa niste natančno vedeli, kaj ta znak predstavlja. Gre za oznako avtoservisa, ki se lahko pohvali z eno najcelovitejših ponudb med avtomobilskimi servisi na našem območju.

Če se peljete po cesti od Domžal proti Šentjakobu, vas že na križišču v Dragomlju začno proti servisu usmerjati nazorne smerne table. Avtoservis Pižem je v Mali Loki, dober kilometer in pol od odcepa ceste v Dragomlju in le nekaj 300 m od trase bodoče avtoceste Ljubljana - Maribor.

Vse potrebne delavnice in usluge na enem mestu

V podjetju, ki ga je v devetnajstih letih s prizadevnostjo in podjetnostjo iz skromne delavnice razvil Rado Pižem - Irdno pa mu ob boku stoji tudi žena Marla - nekdanja in še vedno Trzinka in ena od urednic prvih številk Odseva, se zdaj lahko pohvalijo z avtomehanično, avtokleparsko, avtoličarsko in drugimi delavnicami. Tamkajšnji ustrezno usposobljeni delavci - kar 15 jih je, vsi z večletnimi delovnimi izkušnjami, lahko kakovostno in hitro poskrbijo za vse.

ludi najmanjše podrobnosti pri oskrbi in popravilu avtomobilov. Tam imajo tudi strokovnjake za avtoelektriko, lapetništvo in drugo. Imajo celo ročno avtopralnico in vlečno službo.

Najsodobnejša oprema in bogata izbira

Delavnice so opremljene s sodobno opremo, ki sledi vsem razvojnim potrebam. Med drugim se lahko pohvalijo z raztegnljivo mizo, lakirno komoro, mešalnico barv, kjer lahko pripravijo kar 30 000 različnih barvnih odtenkov. V avtoličarski delavnici delajo po sistemu suhega brušenja s sesalnimi napravami, imajo pa tudi napravo za snemanje in nameščanje avtoplaščev ter napravo za računalniško nastavitve motorja.

Vse to omogoča, da strokovno, kakovostno in v najkrajšem času poskrbijo za vse vrste avtomobilov, od osebnih do tovornih.

Brez čakanja do rezervnih delov

Podjetje Pižem pa se lahko pohvali tudi z dobro založenim skladiščem rezervnih delov in barv. Rezervne dele za vse vrste avtomobilov strankam lahko zagotovijo v najmanj 24 urah. Za čas popravila poškodovanih vozil strankam nudijo brezplačno nadomestna vozila, avtomobile pa, po zelo sprejemljivih cenah, izposojajo tudi za daljši čas.

Od nakupa do zavarovanja in servisa

Njihove stranke lahko prav vse v zvezi z avtomobili opravijo na enem mestu. Pri Pižmu menijo, da je to izredno pomembno, zato stranke tam lahko kupijo nove ali stare avtomobile, rezervne dele, opravijo redne servise in pripeljejo v popravilo okvarjene in karambolirane avtomobile. Hkrati pa tam lahko tudi zavarujejo - obvezno ali kasko, svoje jeklene konjičke. Servis ima sklenjene pogodbe z zavarovalnicami, kar strankam olajša delo, saj podjetje Pižem organizira tudi ogled poškodovanega vozila in uredi plačilo z zavarovalnico. Servis pa s svojimi zmogljivostmi tudi brez težav vrne poškodovano vozilo v prvotno stanje. Tisti, ki se zanimajo za nakup Nissanovih vozil pa lahko osnovne podatke dobijo tudi v prodajnem salonu Pižem, ki je v neposredni bližini središča Domžal. Tam si lahko ogledajo tudi nekatere modele Nissanovih vozil.

Prijaznost in strokovna pomoč

Posebna odlika podjetja Pižem pa je tudi prijaznost in uslužnost vseh zaposlenih do strank. Človek, ki pride k Pižmu, začuti, da je dobrodošel. Zaposleni, še zlasti pa lastnik podjetja Rado in njegova žena Marta, so pripravjeni prisluhniti vsakemu, mu pomagati, svetovati in če slučajno niso usposobljeni za določeno področje, na pomoč pokličejo sodelavca, ustreznega strokovnjaka, in skupaj rešijo problem. To velja za vse stranke, še zlasti pa so dobrodošli Trzinci, saj Marta svojega rojstnega kraja ne more pozabiti, nanj se je navezal tudi Rado, saj sta pogosto v našem kraju. V šali pa pravita, da bi Trzincem privoščila več Nissanov, saj dobro vesta, da so to zaupanja vredni avtomobili.

SPORTNO DRUŠTVO TRZIN PRIREJA OTROŠKO OLIMPIADO "ŽABICA" TRZIN 1997

Sodelujeta vrtec "Žabica" iz Trzina in vrtec "Zasavska" iz Domžal. Otroška olimpiada bo potekala dne 19. 09. 1997 ob 16.00 v športnem parku pri OŠ TRZIN.

PROGRAM:

1. Otvoritev in dobrodošlica
2. Športne igre za otroke ob pomoči njihovih staršev
  - 2.a Otroci stari do 2 leti - posebni prostor s prirejenimi igrali
  - 2.b Otroci stari nad 2 leti:
    - tek na 50 m in 100 m
    - skok v daljino
    - metanje na koš (višina, odvisna od skupine)
    - poligon (za velike in male žabice)
    - mali gasilci
    - mala gimnastika
    - trampolin
    - vaje z žogo in brez
    - → Vaje bomo izbrali pred začetkom olimpiade
3. Kulturni program
  - igrna PIKA NOGAVIČKA - sprostitev pred zaključkom
  - nastop klovnov - pomoč pri izvedbi vaj
  - nastop mladih glasbenikov - med pavzo
  - Kozarič Dominik - med pavzo
4. Tekmovanje samo za starše
  - tek na 100 m
  - skok v daljino
5. Zaključek in zahvala za udeležbo
6. Ogledu olimpiade se boste lahko osvežili s hladnimi pijačami!
7. Vas pozdravljamo in pričakujemo vašo udeležbo!!!

ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN

Avtošola RETOS

Trdnov trg 14, 1234 Mengeš

organizira tečaj CPP za voznike A, B, H kategorije, ki bo dne 25. septembra 1997 ob 10.00 in 16.00.

Voznja na vozilih twingo, Honda, BMW.

Ugodne cene, popusti za šolarje.

☎: 061/ 739 - 621; 041 - 623 - 303

ČISTOČA

čiščenje, vzdrževanje in varovanje objektov

Lobodova 18, 1236 Trzin

☎: 061/ 715 - 771

☎ & Fax.: 061/ 714 - 821

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

35.000 simpatizerjev Kelleyevih se je ujelo na limanice - Je bolesta ljubosumnost Mengšanov prestopila meje dobrega okusa - Za cestne divjake končno neprevozljiva ovira - Pozorni domačini niso pozabili na legendarnega sokrajana

AFERA KELLY DOBIVA NOVE RAZSEŽNOSTI

Številne oboževalce najpriljubljenejše glasbene družine moramo razočarati: v Ljubljani so nastopili njihovi dvojniki in to na zanič plejbek in z moralno dvomljivo koreografijo. Pravi Kellyjevi so namreč uspeli priti le do Trzina in to prek ilegalnega mejnega prehoda Jable, kjer so jih naši organi pregona zaradi sumljivega videza strpali v prehodni dom. Tu so nam za bralce Odseva izpovedali svojo kalvarijo in povedali nekaj krepkih na račun svojega menedžerja ter opelnajšeni publiko obljubili nov koncert - pravih Kellyjev - ki bo 20. 9. na Kureščku.

Prava družina Kelly je šokirana: "Teja nismo pričakovali, počutilo se ponižane. Menedžer nas je izigral, zato se bomo pritožili ombudsmanu Bizjaku. Slovenije imamo pouh knfr ..."

Amaterski dvojniki so suvereno naplatili množico za Bežigradom. Nastopili so za nekaj hot dogov, gajbo piva in 300 mark.

Podletni organizator velike prevare, Nat Egg, imenovan tudi "Eln Mann mit tigr Decke," se zadovoljno mizica.

ZA VARNOST ŠOLARJEV LETOS DOBRO POSKRBLJENO

Ležeči policisti se na naših ulicah niso najbolje obnesli, zato je priljubljena šprinterka in prometnica Brigita Bukovec posegla po radikalnejših prijemih. K sodelovanju v prometni varnosti je pritegnila imponantnega Lučijana Pavarotlija in skupaj sta se domislila tele udarne akcije. S svojimi razgaljenimi telesi sta legla vznak na razbeljeni asfalt ter praktično omrtila celoten promet. Namen je bil dosežen. Šolarji so tako 1. šolski dan varno stopicljali znanju naproti, šolarji pa so se z mešanimi občutki skušali izogniti nenavadni oviri.

Telesi Brigite Bukovec in Lučijana Pavarotlija združeni v prvinsko krmno vivo, nenaravno hitrostno oviro.

SE BO TRZINU USPELO IZVITI IZ PRIMEŽA HUDOBNIH MENGŠANOV?

Trzinci še nismo dobro začeli uživati sadov nove, čisto svoje pošine ševalike, ko so se nad našim idilničnim mestecem zgrnili črni oblaki v podobi mengeških povračilnih ukrepov. Danes vam predstavljamo eno od sankcij: blokado Pšatskega prekopa, s katerim se po obsegu lahko meril le še Sueški in Panamski. Posledice utegnejo biti katastrofalne, pravno pomoč pa je v lokalnem prepiru ponudil tudi nekdanji zairski voditelj Mobutu Sese-Seko, ki je trenutno na čakalju.

Oh razglasitvi samostojnosti Trzina je med našimi krajavi zavladala prava evforija.

Tisti, ki nam zavidajo, se očitno držijo rekla "cilj posvečuje sredstva". Še sveža slika mengeških diverzantov med miniranjem Pšatskega kanala.

Ideolog Mobutu pozorno spremlja ta lokalni nesporazum in svari pred prenegljenimi dejanji.

Kako brihni otroci z malo učenja pridobijo odlično znanje tujih jezikov in istočasno pospešijo svoj umski razvoj

Bistri otroci imajo in delajo probleme

V Sloveniji je med vsemi otroki dva procenta genijev in deset procentov brihlnih otrok. Toda problematični niso bistri otroci, zato ker so bistri, problematična je njihova okolica, ki jih dodatno ne vzpodbuja in ne izzove.

Brez dodatnega izziva in vzpodbude bistri otroci v šoli nazadujejo

Problemi nastanejo že v prvem razredu osnovne šole, ko brihlnemu Janezku učiteljica razlaga, koliko je dva krat dva. Njega to in koliko je štiri krat osem ne zanima, on je znal brati in računati sam od sebe, preden je šel v šolo. On je sposoben več in namesto da bi napredoval, brihten otrok nazaduje.

Bistri otrok je v tujih jezikih sposoben doseči veliko več

Več, kot od njega zahteva redni šolski ali katerikoli program običajne jezikovne šole. Ne učenje po šolskem programu, samo sistematično poslušanje tujega pogovornega jezika približno deset minut na dan otroku pomaga in ga prisili, da izkoristi vsaj en del svojih umskih sposobnosti. **Brez velikega truda z malo dela v najmanj dveh letih s poslušanjem prevzame in razume en tuj jezik.**

V VRTCU SPET VESELO

Počitnice so za nami in v zadnjih avgustovskih dneh smo se tudi v vrtcu skrbno pripravili na nov začetek šolskega leta.

Otroci so se veselili, saj so napredovali v višje skupine, kjer so jih čakale nove vzgojiteljice, nove igrače in v vsakim dnevom nova spoznanja in presenečenja.

Letošnje leto nam je vzgojiteljicam in otrokom kar naklonjeno, saj so normativi števila otrok v skupinah nekoliko zmanjšani, kar je dobro za počutje otrok, saj se jim vzgojiteljice lažje približamo ter prisluhnemo njihovim posebnostim. Tudi letoš bomo pripravili cibernove urice za pelletne oloke, plesni tečaj, keramično delavnico, tečaj angleškega jezika ter športni program.

S podrobnostmi letnega delovnega načrta bomo starše seznanili na prvem roditeljskem sestanku, ki bo še v septembru.

Tudi letos pričakujemo uspešno sodelovanje s starši na raznih prireditvah, saj je povezava vzgojitelj - otrok - starši zelo pomemben trikotnik za dobro počutje in uspešen razvoj naših varovancev.

Vanja

Vsak otrok v osnovni šoli, brihten pa še posebej, je sposoben v tujih jezikih doseči več kot v katerikoli šoli. Njihove sposobnosti sprejemanja tujega jezika formalni šolski sistem podcenjuje. Individualno poučevanje in učenje po celostni metodi mu omogoča najhitrejšo najlažje in najbolj učinkovito učenje tujih jezikov. Otroku dobi priložnost, da izzove in izkoristi vsaj en del svojih umskih sposobnosti. Brihni otrok, ki je danes v drugem, tretjem ali četrtem razredu, ima priložnost, da osemletko konča z odličnim, avtentičnim znanjem vsaj treh jezikov.

Razlika med bistrostjo - brihtnostjo in talentom

Bistrosti ni enostranski talenti kot npr. v šahu, glasbi ali športu. Bistrost je umska sposobnost otroka, da na več področjih hkrati dosega izredne rezultate.

Za talente ima družba veliko večje razumevanje kot za brihne oloke. Talenti imajo posebne šole, posebne razrede, dobijo poseben status športnika ali umetnika, bistri otroci pa v osnovni šoli nimajo ničesar. Prepuščeni so samim sebi. Starši in učitelji jim najdejo ali pa jim ne najdejo takih primernih vzpodbud, ki jim omogočajo normalen umski razvoj.

Ali traume ali zdrav emocionalni in umski razvoj

Brez vzpodbude, brez izziva in malo potrditve, ki jih ti brihni otroci za svoje emocionalno zdravo življenje in samozavest še kako potrebujejo, ne napredujejo. Se več, glede na svoje sposobnosti, celo nazadujejo. Individualno poučevanje in učenje tujih jezikov po celostni metodi je eden od načinov, kako lahko ti otroci izkoristijo vsaj en del svojih sposobnosti.

- Kako odkrijete ali je otrok bister?
- Kako mu pomagata?
- Kako ga izzovete že v osnovni šoli?
- Kako poteka individualno poučevanje tujih jezikov po celostni metodi?

Vse informacije:

Janez Smrekar, Trzin, Bergantova 22. ☎ 716 - 753

MLADI BODOČI GASILCI POZOR!

Bliža se oktober - mesec požarne varnosti in trka na srca vsem vam, ki želite, da bi lahko pomagali. Vabljeni ste v trzinsko mladinsko sekcijo, kjer se ne boste le učili spretnosti gašenja temveč boste lahko uživali na piknikih, tekmovali in pridobili veliko novih prijateljev.

Za vse dodatne informacije pa se obrnite na tajnika GD Trzin Marjana Lenarčiča (Čankarjeva 5, 712 - 185).

••• Timsko delo je delo, ki ga opravlja pet dobro plačanih ljudi, štirje pa bi ga opravilo bolje in ceneje, posebno, če bi bil (peti) stalno odsoten.

(Charles Saunders)

SLIKOPLESKARSTVO IN FASADERSTVO

Mengeška 53a, Trzin
1236 Trzin
Telefon: 061 724 240
Telefaks: 061 724 182
Mobitel: 0609 618 760

ANDREJ KRIZMAN s.p.

ZLATARNA

M.L.L. Loparič & Matej

PRODAJA
ZIATEGA
NAKITA,
ODKUP,
PREDELAVA
IN IZDELAVA
NAKITA TER
POPRAVILA

Kidričeva 11
1236 TRZIN
tel.: 061 711 014

AST TRGOVINA AHACIC SERVIS

Domžale, Prešernova 1/a, tel.: 722-107, 719-470
fax: 719 475, GSM: 041/641-087

GORENJE SUPER UGODNA PONUDBA:

- pralni stroji Gorenje od 52.580 SIT naprej
- štedilniki s steklokeramično ploščo od 85.574 SIT naprej

Bogata izbira bele tehnike: pralni stroji, pomivalni stroji, štedilniki, hladilniki, zmrzovalne omare in skrinje...

- barvni televizorji
- sesalci, kovinski rezalniki, pomivalna korita

-15%

Za galvinska pločila

-3%

3 obroke obratno odplačevanje 3 obroke

Brezplačna dostava.

Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV GORENJE!

SLASCICARNA OGER

IZ STAREGA TRZINA

Izdelujemo vse vrste tort, police in drobno pecivo. Stalno so na zalogi tudi torte za diabetike. Imamo velik izbor otroških tort, tudi popularnega Huga in punčko Barbji.

Odprto imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE VEDNO DOBRODOŠLI!

Trzin, Mengeška cesta 26, tel.: 715 699.

STROJNO KLJUCAVNICARSTVO

® KOGOVŠEK

vlačne kljuge (EURO), kovinski zaščitni laki za terenska vozila, vilji WARN, prodaja in montaža avtoradijev in alarmnih naprav.

TOMAZ KOGOVSEK
Ul. pod gazdom 37
1236 TRZIN

Delovni čas: 7 - 15
Tel.: (061) 722-367
Fax.: (061) 722-367